

OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL

Bu Gazete Siz Emekçilerin...

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALIST GERÇEK

25 Mayıs Çarşamba 2005, Yıl 9, Sayı:153 Fiyatı:750,000 TL.-75 Ykr.(KDV dahil) İngiltere: 50 p.

ORTAK
VATAN
ORTAK
MÜCADELE!

Kıbrıs Sorununu 5 Sene İçinde Çözeceklermiş!

Kıbrıs Adasının Emperyalist Dünya Düzeninden Bağlarını Koparmadan, Değil Beş Senede, Bir Ellibeş Senede daha Kıbrıs Sorununu Çözemezler!

İnsanca Bir Gelecek, Dünyayı Kana Boğan Barbarlara "Vecizeler" Yazarak Değil, Onlara "Dur!" Diyerek Gelecek!

Sorunu Çözmek İsteyenler Öncelikler İradelerini Ellerine Alıp Onurlu Bir Mücadele Vermeli!

Özgürlüğü Elde Edebilmek İçin İlk Önce Onu Hak Etmek Gerekir, Buda Ancak Sömürenlere, Emperyalistlere Karşı Onurlu Bir Mücadeleyle Olabilir!

İşçi Sayfası 5'de

- ★ İşçinin Kaleminden
- ★ İşçi Şiirleri
- ★ İşçiler İçin Faydalı Bilgiler
- ★ Bizim Kahvenin Halları...

**KSP Genik Birimi
Yayın Organı
"Sosyalist
Gençlik" Eki
Gazetenizin
Ortasındadır.**

İç Sayfalardaki Haberler:

Sayfa 2

- ★ Tacı Giyene Değil, Giydirene Bak!
- ★ Barış İçin Bir İlmik De Sen At!

Sayfa 6

- ★ Talat'tan Kapıları Kapatma Tehdidi

Sayfa 7

- ★ Yeni Polisler

Sayfa 8

- ★ Dünyadan Haberler

Sayfa 9

- ★ CTP Olağanüstü Kongresi Gerçekleşti

Kurgu

Mehmet Süleymanoğlu
Sayfa 2'de

Neler Oluyor Neler

Sayfa 3'de

Londra Mektubu

Ahmet Önal
Sayfa 4'de

Parka

Ziya Çelik
Sayfa 7'de

Gancelli

Evren Maner
Sayfa 8'de

Sosyalist Gözlem

Özdemir Göçer
Sayfa 10'de

Görüş

Ahmet Cenkler
Sayfa 11'de

Kurgu

Mehmet Süleymanoğlu

EMPERYALİSTLERİN KUYRUĞUNDA
"EĞRİ GEMİ-DOĞRU SEFERDEN"
MEDET UMANLAR

Uzun yıllardır "Kıbrıs Sorunu'na" kafa yoran çeşitli kesimlerde bir kafa karışıklığıdır gidiyor. Kimisi "TC, kısırıldı, geriletecek, biz de kurtulacağız" hayalindedir. Bazı kesimler de "Rum terbiye edilecek, Papadopoulos'un burnu sürtülecek ve çözüme gelecek" demektedir. Bu ve buna benzer yaklaşımların geçici de olsa inandırıcılığının zemin bulabilmesi için iç dengelerin de bu tür senaryolara hazır hale getirilmesi gerekmektedir.

Kurgulanan senaryolar gereği CTP'ye destek veren (verdirilen) yığınların da özellikle "yıkılmadık, ayakta" şarkısıyla ayakta tutulması gerekmektedir. Türk tezi açısından durum bunu gerektirir. Bir yandan "Rum'a teslim olmak yok" naraları. Diğer yandan "kuzeyde yaşanan değişim, sandığınız gibi köklü bir değişim değil" diyerek aba altından sopa göstermeler...

Seçimlerden hemen sonra CTP merkezinden bilgisayarların çalınması. "Partinin bilgi deposu elimizdedir ha" denmesi, hemen arkasından Nüfus dairesinde yaşanan

nüfus kayıt hırsızlığı. Bu iki olgu CTP'ye hem gözdağı, hem de ilerisi için "elimde kartlar var ha" demektedir.

Tabii bunlara ilaveten KTHY grevi ve sonuçları da son dönemin dikkat çekici olgularındandır. Diyelim ki Sendika yöneticileri ile erki elinde tutan askeri güçler anlaşarak bu grevi yaptı. Ve de diyelim ki, bu danişıklı dövüş sonrası çevik kuvvet çalışanların üzerine sürüldü. Olayı kendi özelinde ele alırsak, %100 katılımlı bir grev ve saldıran çevik kuvvet.

Bu noktada tüm kuşku ve itirazlara rağmen bu grevin üzerine sürülen askeri güçleri ve emri verenleri "hesaba çekmek" ciddi bir görev olmalı. Tabii ki grevin ve sonrasında CTP hükümetine dönük ekstra bir uyarısı da vardı. "Ben hala buradayım ve karar veren benim".

Nitekim Hükümet edenlerin grev sonrası açıklamaları acizliğin boyutunu yansıtıyordu.

Bunlara ilaveten "asayiş konusu, adi suçlar" v.s gündeme yoğun olarak

oturdu (oturtuldu). Bu konu yaklaşık 30 yıldır halk arasında zaten tartışılıyordu. Konunun "insanların can güvenliği" boyutunda kalmasını isteyen güçler, aslında konunun esasını teşkil eden "hukuk dışı nüfus aktarımı" olduğunu ve de yaratılan bu yapının denetimini de yine 30 yıldır TC ordusunun yaptığını gizleme çabasıdır.

Meseleye bu noktadan bakılırsa, "asayiş v.s" gündemi tamamı ile suni zemine oturtulmaya çalışılmaktadır. "Kimlikle giriş dursun, pasaportla girilsin" türü yaklaşımlarla da kitlelerin meselenin özüne dönük olası yönelimini engelleme çabasıdır.

Bu gelişmeler ışığında "sivil toplum örgütlerinin" bu tür konulara dönük yaklaşımları, TC'nin "eğri gemi, doğru sefer" stratejisinin peşine takılmaktır. Millet hep bir ağızdan "eğri gemiyi" konuşuyor. Oysa TC'nin kendine göre "doğru seferini" göremiyorlar.

Bence üzerinde durulması gereken TC'nin kendi çıkarlarına dönük "doğru seferi" nedir, sorusudur.

Son dönemin gelişmelerine bakıldığı

zaman TC'nin ABD-İngiliz destekli Kıbrıs Politikasında kısa dönemli burjuva çözüm de yoktur. "Görüşmeler, konuşmalar, gene görüşmeler" başlayabilir. 1955 den beri yok mu zaten.

Bu gün için, TC'nin Kıbrıs'a dönük yol haritası "parça çözüm" modelidir. İş süreci bırak. Olası her krizde sorunun özüne dokunmadan tali bir yönüne el at ve kısmi çözümleme üret." Kapıların açılması, Kıbrıslı Türklerin KC pasportu almasına yaklaşım" buna en güzel örnek.

Tüm bu gelişmeler ışığında TC'nin kendi çıkarları için ortaya koyduğu "eğri gemi-doğru sefer" siyasetinin kuyruğuna yapışıp açık sulara yol alan CTP'nin işi gerçekten çok zor olacak. Derin denizlere açılan TC Devleti bir süre sonra CTP'ye ihtiyaç duymadığında onu açık denizlerde terk edecek ve CTP'nin yavaşca batışını zevkle izleyecektir. Tıpkı Denktaş'ın batışını izledikleri gibi. İşte o zaman CTP'nin dümen suyunda emperyalistler ve anavatanlar rotasına giren sivil toplum ve sendikaları derin sularda kim kollayacak?

TACI GİYENE DEĞİL,
GİYDİRENE BAK!

Serdar Denktaş'ın, gazetecilerin kendisine yeni hükümetle ilgili sorduğu soruya verdiği yanıt, ilgi çekici olduğu kadar, düşündürücüydü de...

Denktaş, Soyer ile hükümet olarak henüz balayında olduklarını, işlerin güzel yürüdüğünü belirtti ve Talat'ın Cumhurbaşkanı olduktan sonra söylemlerinin değiştiğinin belirtilmesi üzerine, "taç giyen baş akıllanır" yorumunda bulundu.

Bu durumda, Talat ve takımının, ve de tüm sağ cenahın ideolojik konumlanışına göz atmamız gerekmektedir mu?

Kıbrıs sorununu nasıl çözeceklerini iddia ediyorlar?

Üslere karşı çıkıyorlar mı?

Yabancı askerlere karşı çıkıyorlar mı?

Ülkenin bağımsızlığını savunuyorlar mı?

Hayır!

Neyi savunuyorlar?

BM gözetimini savunuyorlar mesela...

Başka neyi savunuyorlar?

Yabancı üslerin, emperyalistlerin ada üzerindeki haklarının korunmasını savunuyorlar.

Bu şekilde konumlanmış olan bir ideolojik hattı

izleyenlere paye verilmez mi?

Elbette verilir.

Bu zaman gelir cumhurbaşkanlığı olur, zaman gelir başbakanlık, zaman gelir TMT liderliği...

Talat da cumhurbaşkanı oluverdi...

Tacı giydi yani...

Akıllandı mı?

Daha önceki akli neyse, şimdi de o değil mi?

Annan Planı ve türevlerinden başka çözüm yolu göremeyen CTP siyasetinin varacağı noktalardan birisi de burjuva milliyetçiliği ve anavatan savunuculuğu değil mi?

CTP'nin bu noktada ilerliyor olması çok mu anormal?

Bizce tamamen normal...

Bu bakımdan tacı giyene değil, o tacı giydirenlere bakmalı...

Emperyalistlerin bu ada üzerindeki senaryolarına ve onların çıkarlarının sağcısından solcusuna- bekçiliği görevini üstlenenlerin akıllanıp akıllanmadığına bakmadan önce, emperyalistlerin faaliyetlerine, niyetlerine ve senaryolarına kafa yormalı...

Tacı giyenlere değil, tacı giydirenlere bakmalı önce...

Barış İçin
Bir İlmik De
Sen At!

Küresel Kadınlar Yürüyüşünün girişimiyle, İnsanlık için Küresel Kadın Şartı' nı yaygınlaştırmak amacıyla 8 Mart 2005 tarihinde Brezilya'nın Sao Paola kentinde başlatılan yürüyüşün Kıbrıs ayağı 23 Mayıs günü Ledra

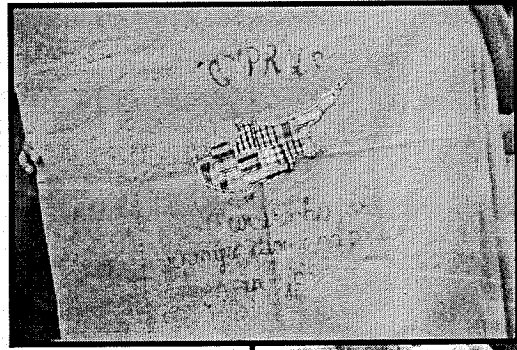
Palas'da düzenlenen etkinlikle tamamlandı.

23 Mayıs günü Ledra Palas'de gerçekleştirilen ortak etkinlikte Patchwork'un Kıbrıs yaması oluşturuldu.

"Kıbrıs'ta yeniden Birleşme ve barışa bir ilmek de sen at" mesajıyla yola çıkan Kıbrıslı Türk ve Kıbrıslı Rum kadın örgütleri, Ledra Palas'da, imzaladıkları uzun kumaşları birleştirdiler. Ortak sloganların atıldığı etkinlik, Ledra Palas Oteli'ne girilip konuşmalarla devam etti. Ortak bir metin okuyan Kıbrıslı Türk ve Kıbrıslı Rum kadın örgütleri bu kadın yürüyüşünün Kıbrıs'ta yeniden birleşmeye bir adım olduğunu, tüm dünyadaki sömürülen kadınların başkaldırısında yerlerini aldıklarını belirttiler.

Konuşmaların ardından Marsilya'da son bulacak kadın yürüyüşüne gönderilecek olan kumaş parçasına, etkinliğe katılan parti başkanları ve parti yetkilileri imzalarını attılar. Düzenlenen ortak etkinlik iki toplumlu

koronun şarkıları eşliğinde son buldu.

Neler Oluyor Neler...

Cenk'e Birşeyler Oluyor!

Cenk burjuva-emperyalist şartlarda anlaşma ha bugün ha yarın deyimlerinden vaz geçti!

5 yıllık planlar yapmaya başladı.

Cenk bu planında anlaşmayı en son ve bir ihtimal olarak en sona koymuş, ama planın esası mevcut devleti reforme etme üzerine şekilleniyor. KKTC'de görmek istediği değişiklikleri ele alıyor.

Bu plan bir yere gitmez Cenk gardaşım!

Çünkü bu plan kimlerden neler talep edeceğini belirlememiş!

TC den neler talep edecek?

TC'nin 'işgal hukukunun' adadaki temsilcilerinden neler talep edecek?

KKTC konusunda belirli bir hukuksal çerçeve oluşturmuş olan BM'den ve AB'den neler talep edecek?

Ve tüm bunlardan sonra, bu çerçeve içinde devlet olan ve hükümet olanlardan neler talep edebilir ve onlar neleri yerine getirebilir?

Bunlara kafa yormamış!

Salt alt alta sıralamış herşeyi!

Olsun tüm istediklerin be Cenk!

Da, sana onları kimler verecek?

Beş Yıllık Plan!

Stalin yapsa 5 yıllık planı, biz yapsak 5 yıllık planı demediklerini koymazlar!

Kaldı ki Stalin 5 yıllık plan yaptığında takır takır uygulanır ve de devlet ve memleket ileriye adım atardı. Biz yaptığımızda da öyle olur!

Kendileri 5 yıllık planlar yapıyorlar, uygulama imkanlarından ve yeteneğinden mahrumlar!

Retorikler dünyasına bir plan öneriyorlar, kimlerin o planı uygulama hakkı ve imkanı var umurlarına bile değil!

Böylesi planların bir tek gerçek amacı olabilir.

Örgütlü ve örgütsüz vatandaşları oyalamak!

Onları cahil bırakıp, hedefsiz bırakıp, burjuva iktidarı şartlarında süründürmek!

Plan yapacaksanız işçi sınıfına, onun fedakarlığına ve kararlılığına dayanacaksınız ve de yapacaksınız!

Emperyalist düzen şartlarında, yerli ve yabancı burjuvalardan dilenmenin adına plan demeyin! Hele hele kimden ne istediğini bile bilmeden yapılan önermelere plan demeyin. Plan ve programsızlık deyin daha akla yatkın olur!

Volkan Kızgın!

Volkancılar "bazıları Türkiye'yi işgalci gibi göstermek istiyor" diyor!

Bizi de onlar arasına katacaklar galiba.

İyi ama bizim hakikaten öyle bir niyetimiz yok!

Volkan koskoca TC devletine Kıbrıs'taki konumunun ne olduğu konusunda ders vermek istiyorsa versin!

Biz TC'nin somut konumundan

hareket etmek durumundayız.

Dedik de,

TC'nin Kıbrıs'taki konumunun uluslararası hukuk çerçevesinde işgal hukuku olarak belirlendiği, ve bunun TC tarafından kabul gördüğü tespitimiz yanlışsa, bir zahmet izah ederekten, belgeleriyle birlikte TC veya onun Kıbrıs'taki işgal hukukunun temsilcileri olarak askeri personel bize izahat göndersin!

Elçilik mi yapacak?

Yapsın!

Gerçi biz onu kabullenemeyiz, çünkü pek bir anlamı yok ele aldığımız konu açısından ama, o da kabulümüz, görelim bir bakalım, belki yanlışlığımızı o makam izah eder?

Yanlışsak yanlışız!

Yanlışsak düzeltelim!

Ama biz Volkan gibi ulu orta konuşmayız.

Gerçekleri bilmek ve ona uygun iş yapmakta ısrarlıyızdır!

Erçakıca Bilir Bu İşleri?

Ne diyor Erçakıca?

Kıbrıslı Türklerle

Kıbrıslı Rumlar

halledecek bu işi!

Papadopolos

Talat'la halledecek bu işi. Diğerleri, yani 'başta Türkiye, Yunanistan olmak üzere BM, AB, ABD gibi büyük güçler' 'sorunun çözümüne yardımcı olacak'.

İngiltere'yi unuttuymuş ama, olur böyle şeyler! Yoksa İngiltere'nin AB'nin parçası olduğundan mı hareket etti? İyi ama İngiliz üslerini AB müteşebbatının dışında tutanlar İngilizler! Olmaz öyle bir yaklaşım, yani imkansız. Kıbrıs oldu mu İngiliz'i AB dışında ele almak zorundasın Erçakıca'm, a benim burjuva kafalı yazarım.

Sorunun esasına gelirsek, Erçakıca'dan tutunuz bir yerlerdeki birilerine kadar bu sorun Kıbrıslı Türklerle Kıbrıslı Rumlar arası, onların çözeceği sorundur demeye getirmek isteyenler var. Volkan bile

devrede! TC'ye sen ne karışıyorsun diyecek yakında Volkan! Biz KKTC'yiz. Biz bağımsız Türk devletiyiz. Yardımcı olacaksın ol, yoksa karışma işimize! Yani 'başta Türkiye, Yunanistan olmak üzere BM, AB, ABD gibi büyük güçler' 'sorunun çözümüne yardımcı olacak'sa olsunlar, yoksa defolup gitsinler demek üzere Volkan!

Bağımsızdır Volkan bağımsız! Erçakıca'da'n da bağımsız!

Ama Serdar Denktaş'la birlikte herkes haykırıyor: eğer Türkiye az biraz asker çekerse bile işgalci konumuna düşer? Asker çekmesin!

İyi vallahi. İşgal hukuku değil de 1959-60 hukuku öyle mi?

Bu kalıba sığmaz işler!

'başta Türkiye, Yunanistan olmak üzere BM, AB, ABD gibi büyük güçler'(ve de İngiltere) KC'ne empoze etmedikçe, bu kalıba sığmaz bu işler!

Hadi bekleyelim de empoze edilsin, 'pis gavura'!

O arada KKTC'nin hali nice olacak?

Nasıl 'ben bağımsız bir devletim' pozlarına yatacak?

Onunda kolayını biz anlatalım -birileri biliyordur zaten ya!

KKTC TC ile, KC'nin Yunanistan'la yaptığı türden askeri anlaşmalar yapar ve Türk silahlı güçleri işte o anlaşmalara dayanarak KKTC'de kalır!

Da, onu da kılıfına uydurmak için gene o büyüklerin empozeleri gerekir!

Ha birşey daha var!

1959-60'dan gelen haklarımız!

1960'a geri Dönmek!

Polisi sivil bağlamak!

Afrika yazarları bu işin başını çekerlerdi ve de çekiyorlar. Arif Hocamız Talat'ın 'ben KC'nin Cumhurbaşkanı Yardımcısıyım' sözlerini

a zevkten dört köşe oldu desek yanlış olmaz! En nihayet onlar da, Hocamızın (ve Afrika yazarlarının) o dahiyane çözüm yönteminin doğruluğunu anladılar???

Gel gelelim biz bu siyasetin TC, İngiltere, ve hatta Yunanistan'ın (ABD ile birlikte NATO'nun) yedek akçe planı olduğunu anlatmıştık!

Birileri KC'ye 1960 sopasını gösteriyor!

Hocamız ve Afrika da bu işin parçası olarak iş görüyor demiştik!

Polisin sivil bağlanması olayında da işte bir yandan 1960'a geri dönmek, diğer yandan KKTC bağımsızlığını (?) ilan etmek için atılan adımlara şahit olmaktayız!

Şener 'yahu bu iş neyin nesi, nasıl oluyor da aynı yerdeyiz, kim yolundan saptı' gibi laflar edeceğine, yakında 1960'a dönme noktasında da CTP ile aynı yerlere gireceğini kavramalı!

Daha doğrusu Şener'e ve Afrika'ya şunu sormalı? Siz TC'nin yedek akçesi olarak iş gördüğünüzü hakikaten fark etmiyor musunuz? Biz bunun gayet iyi farkında olduğunuz kanısına varmış durumdayız da! Hani etrafta KSP olmasa diyebilirdik: hata yapmak her kula özgüdür. Ama yıllarca ve KSP'ye rağmen ve KSP'ye karşı çıkmak için hata yapmak? Biraz zor! İncir yaprakları incir yapraklarıdır. Tanınmalıdır! Yoksa kurtuluş imkansızdır!

Şener Erugur Ne Dedi?

"Boş bir beklenti uğruna Kıbrıs'ta Londra ve Zürih antlaşmalarının sağladığı avantajları bir tarafa atarak, AB'nin Güney Kıbrıs'ı üyeliğe almasına göz yumduk" dedi.

Yok Yok, bizim Şener soyadını değiştirmede. Jandarma eski genel komutanı, emekli orgeneral Şener Erugur'un fikirleri bunlar!

Şener Erugur paşamızın telaşlandığını filan sanmayın. Paşamız 1960 antlaşmalarının yürürlükte olduğunun gayet iyi bilincindedir! Ve paşamız onların lafını etmeye başladıysa, bir yerlerde bir şeyler ayarlanıyor demektir! Yanlış mıyız

Paşam?

Ve de paşamız, Türkiye'nin esenliği için AB-ABD arası denge diplomasisi önermiş! Ve de Türkiye'de birlik!

Ama işin nasıl olacağına nasıl olmuşsa değinmemiş -veya değindiyse de bizim elimizde yok. Ulaştırsa da görsek bizde!

Ama, paşamın Türkiye'yi ve Türkiye vatandaşlarını ucuza satarak cebini şişiren, dünya emperyalist sisteminde, ister AB-ABD arası denge üzerinden olsun, isterse bu güç odaklarından birine yamanarak olsun (ki AB'de şu anda ABD'ye yamalıdır) Türkiye'yi, mahveden ve daha büyük felaketlere doğru sürükleyen finans oligarşisine karşı bir tavır ortaya koyacağını sanmıyoruz. Çünkü OYAK dahi bu sistemin parçasıdır ve bu sitem içerisinde gelişmektedir. Kaldı ki, Genel Kurmay'ın 'Sol' Dergisi'ni

komutanlarımıza laf etti diye mahkemeye çekmek yerine gerçek konumuna bir göz atmasında fayda vardır! Bu işler Kuruluş Savaşı dönemine benzemez paşam! Daha yenile İncirlik konusunda yapılan anlaşma ortada duruyor! Daha doğrusu bağımsızlıkçı olduğu sanılan Cumhurbaşkanı Sezer bile imzaladı o anlaşmayı ama, anlaşma o kadar bağımsızlık düşmanı olsa gerek ki, Sezer bile anlaşmayı halka açıklayamadı. Anlaşmalarda, herkesin kullandığı bir metot vardır, hani iki türlü anlaşma yapılır, biri ahaliyi ve de düşmanları aldatmak için yapılan legal anlaşma, diğeri de gerçek olan illegal anlaşma. Legal olanı bağımsızlığa hanel getirmeyen şekilde sunulabilirdi, gizli olanı, gerçek şekilde bağımsızlığa hanel getiren şekilde saklanır ve uygulanırdı. Bunu bile yapamadılar. Niye? Çünkü bu işi göstermelik olarak bile olsa örtmenin imkanı yok galiba! Yoksa örtülürdü! Değil mi paşam?

Birlik isteyenler vatandaşların çoğunluğunun çıkarlarının neler olduğunu bilmeli ve ona uygun iş yapmalıdırlar. O zamanda komünist avına çıkarak bu işin mümkün olmadığı kolayca görülecektir!

Değil mi Paşam?

Volkan Annan Planına Karşı??

Allah Allah! Şu Volkancılar bir alem!

Dünyanın dört bir yanında emperyalistlerle ele ele vereceksin komünizme karşı, tüm varlıklarını ve çıkarlarını o emperyalistlerin kurdukları ve de yönettikleri dünya düzenine bağlayacaksın, onlar ne derse yapacaksın, ki onların dediklerini yaparak gelişebileceğin ve de palazlanabileceğin üzerine kuracaksın bütün yaşantını -yani burjuvasın ve burjuvaları savunursun-, tüm bunlardan sonra tutup Türkiye'de, ve de daha da dahası Kıbrıs'ta, bağımsız Türk devleti isterim diyeceksin!

Aptal bunlar desek kızarlar, sahtekar bunlar desek kızarlar, yalancı bunlar desek kızarlar, emperyalist uşağı bunlar desek kızarlar, yoksul halkımız üzerinden göbek şişiren burjuvalar bunlar desek kızarlar, namuslu, şerefli, bağımsızlık taraftarı Türk insanının kanına girer bunlar desek kızarlar.

Ne diyelim biz size?

AFRİKA

Yeni DÜZEN

Londra Mektubu

A. Önal

"Verimlilik Artırılmalı"
Diyenler Neyin Peşinde?

CTP Başkanı Ferdi Sabit Soyer ile beraber bir koro piyasaya çıktı. Bu koro "devletten başlayıp özel sektörü de kucaklayacak şekilde verimli üretimle, gelir arasında adil dengeyi kurma" türküsünü söylemeye başladı.

Nedir bu "verimlilik" dedikleri şey?

İnşaatlarda, atölyelerde, marketlerde, belediyelerde ve devlet dairelerinde çalışanlar yani işçiler ve emekçiler yaşamlarını sürdürürebilmeleri için her gün işgüçlerini satarak çalışmak zorundadırlar. Bulundukları sektörlerde günümüzde, 21. yüzyılda, ilkel kalan üretim araçları ile üretimde yerlerini alıyorlar. İnşaatlarda ilkel metotlarla inşaat yapanlar aldıkları ücretlerin düşüklüğü nedeni ile inşaatlarda yaşamak zorunda bırakılıyorlar. İş sahipleri üretim aletlerine yatırım yapmak yerine bu işçileri daha ucuza kullanarak servetlerine servet katıyorlar. İş sahipleri bolluk ve lüks yaşam içinde ancak ucuz işgücü sayesinde yüzebiliyorlar. Bu amaçla da TC'den gelen işgücüne dayanmak zorundadırlar. Açlıkla boğuşan işçiler insanlık onuruna hakaret noktasının

altında yaşamlarını sürdürmek zorunda bırakılıyorlar.

Kıbrıslı işçilere Güneyde çalışmaları bu işçilere kısmi olarak bir refah getirse de bu göreceli refahın zaman içerisinde ortadan kalkacağını yaşayarak görecekle. Atölyelerde, marketlerde çalışanlar ise iki sokum ekmek için işverenin her türlü hakaret ve düşük ücret ödemesine sesini çıkarmaktan korkuyor durumdadırlar.

Devlet dairelerinde ise her türlü olanaklardan yoksun işçi, memur ve öğretmenler maaşlarının düşük olmasından dolayı yaşamlarını sürdürürebilmeleri için ikinci, hatta üçüncü işi yapmak zorunda kalıyorlar. Bunu bilmeyen mi vardır? Etrafınıza bir bakın. Köşe dükkânlarını çalıştıranların, köylerde hayvancılık ve tarımla uğraşanların, ya da özel sektörde çalışanların bir çoğunun aynı zamanda devlet dairesinde de çalıştığını görürsünüz.

Devlet dairelerinde verimlilik olmadığını dile getirenler aslında işverenler ve tüccarlardır. Bu beyefendiler devlet dairelerinde işlerini yürütmek için "iş takipçileri" kiralayarak işlerini görüyorlar. Devlet

dairelerinde bu beyefendilerin işleri öncelikli olduğu için sıradan bir işçinin devlet dairesindeki işi aksamak zorunda kalıyor. Çünkü işi yapan memur vatandaşın işini sıraya göre yapmaya kalkıştığında daire müdüründen fırça yiyor. Bunu bilmeyen var mı?

O zaman Sayın Soyer ve takımının verimlilik diye söz ettiği nedir? Bu cıfcaflı kelime aslında gerek IMF'nin borçlara gömülmüş ülkelere dayattığı gerekse servetlerine daha fazla servet katmak isteyen patronların bir uygulamasıdır. "Verimliliği artıracaksın" diyor IMF ve patronlar. Yani daha az işçi ile aynı işleri yaptıracağını bunun tanımını... "Verimliliği artıracaksın" diyor IMF ve patronlar. Yani aynı ücretle işçilere ve memurlara daha fazla iş yaptıracağını. Yaptıracağını ki patronların vergileri azalsın. Yaptıracağını ki dünyanın dev bankalarından borçlandığın para için daha fazla haraç-faiz veresin.

Kıbrıslı patronlar işçilerin ücret artışı talebi karşısında bütün mahalleliyi ayağa kaldırıyorlar. Aslında onların bu sokak rezilliği işçilerin

sırtından elde ettiği servetin oranının azalmasına karşı duruştur. Sayın Soyer ve takımı verimliliği artırmaktan söz ederken özel sektörde de verimliliğin artırılmasını talep ediyor. İşveren işçinin artış talebini kabul ederken, bunun karşılığında işçinin sırtından verimlik sayesinde elde ettiği servetin oranını da katlıyor. Sayın Soyer ve takımı aslında bir yandan işçilerin ve memurların daha fazla sömürülmesini gündeme getirirken, patronlara da işçileri verimlilik sayesinde daha da fazla sömürmesini önermektedir.

İnsanın insan tarafında sömürsünü ortadan kaldırmayı önüne hedef koyanlar verimliliğin artırılmasına karşı değildiler. Ancak verimlilik sayesinde elde edilen kazancın işçilere ve memurlara verilmesini talep ediyorlar. Örneğin yüzde 10 verimlilik artışından yüzde 1'inin işçiye ya da memura verilmesine ve yüzde 9'unun da işverene kalmasına karşı amansızca mücadele ederler.

"Verimlilik" türküsünü söyleyen bu koroya bu sayfalardan soruyoruz:

Verimlilik sayesinde elde edilen

İşçinin Günlüğü

Serkan Yavaşoğulları

E-mail: serkanyavash@hotmail.com

10 Mayıs 05: Her zamanki gibi sendika toplantımız yapılacak bugün, saat 19:00'da. En azından afişte öyle yazılı. Ve ben her zamanki gibi bir saat erken vardım garaja. Etrafı kolaçan edeceğim, kaynaşacağım...

Kimse yok etrafta. 45 dakika geçti aradan hiç kimsecikler yok etrafta. Toplantının yapıldığı odaya gittim, kapıda bir not "Toplantı iptal edildi". Al da bozdur. Halbuki ilan tahtasına bakmıştım. Şimdi bir ay beklemek zorunda kalacak işler.

11 Mayıs 05: Bu hafta gece vardiyasındayım. Saat 15.46'da başlaycam 01.58'de bitirecem. 7 gün boyunca bu saatleri yapacam. Umut ederim saat 22.00 civarı sakinleşir ortalık, ne de olsa 472'lerdeyim. Yer-altitren hatlarının bittiği noktadan başlar, yerleşim alanından geçer. Yani, garajdaki en kısa yol olmasına rağmen taşıdığımız insan sayısı garajdaki en yoğunudur. İstasyona varan her trenden 300 (belki de fazla) insan enmekte. Bunları evlerine otobüsler taşımakta.

12 Mayıs 05: Sandığımdan da uzun olacak bu hafta. Sondan bir önceki otobüs olmama rağmen her seferimde otobüsüm tıklım tıklım dolu ayrıldım istasyondan. Rahat nefes alacak zamanım olmadı.

13 Mayıs 05: Geçen ay işverene Londra'daki toplum taşımacılığından sorumlu olan 'Transprot for London'dan kesin direktif geldi. Bundan böyle tekerlekli sandalyede olan kişileri taşımak için düzenlenen otobüslere sadece bir çocuk arabası açık olarak alınacak. Aslında otobüse iki tane sığmakta. Amma işveren otobüsün içine levhalar koydu. "Birden fazla çocuk arabası açık olarak taşınamaz". Bu herifler bizi astırtacak!

14 Mayıs 05: İkinci seferimdeyim. Otobüste açık bir çocuk arabası var ve durağa yaklaşınca binmek isteyen bir ikincisini gördüm. Kadının elinde alışveriş çantaları yetmezmiş gibi 3 tane de çocuk. Şimdi yani ben bu kadından arabasını katlamasını mı talep edecem. Hava da kötü. Yağmur çileşir, ha yağdı ha yağacak. Sesimi çıkartmadım. Gözlerimin içine bakarak bindirdi çocukları. Şehir merkezine vardım. Her Zamanki noktada denetimci durmakta. Durağın hemen önünde. Yanaştım. Açtım kapıları ve... Geldi yanıma, gayet aşağılayıcı bir tavır ile "Okuman yok mu senin". Be zaten yorgun, sinirler gergin "yoktur ağa, oku bana da anlayım" dedim. "Birden fazla taşıman yasak" dedi. "U! Öylemi? Peki git kadına sen söyle kapatsın arabasını" yanıtını basdım. İnek trene bakar gibi baktı yüzüme, ben da istifimi bozmadım. "Hayır, ilk başta almaycaydın! Bir daha görürsem rapor edecem seni" dedi. Ben de içimden ne bok yersen ye dedim. Bu konuyu sendikayla ele almam şart. Ya yolcularla ya da işverenle parçalanacam.

15 Mayıs 05: Sendika temsilcisini kıstım konuyu getirdim. Aldığım yanıt bozdu beni. Meğerlim bu kuralı sendikamız çıkarttı (nereden çıkarttığı malumunuz). Gerekçe sağlık kurallarına aykırı olması bir yana tekerlekli sandalyede olan birisi binmek istediği zaman öncelik onlara tanınmalı. İki çocuk arabası olunca bunların katlanıp yer vermeleri aşırı zor ve de çoğu zaman tekerlekli sandalyedeki insanın ret edilmesi ile sonuçlanırmış. "Eee, tamam güzel, ama peki bunu nasıl sağlayacağız. Sendikamız gerek tekerlekli sandalyedeki, gerek çocuklu veya sıradan yolcuyla düşüneneğine üyesi olan biz şoförleri düşünmeli. Bizi kavgaya soktunuz. Yolcular ile kavga etmesek bu sefer işverenle kavga edeceğiz. Ne bu rezillik! Hem bize kim, ne zaman danıştı bu konu hakkında?" anlayacağınız gibi sinirlerim bayağı gerginleşti bu noktada. "Bu konuları istersen sendika toplantısına getir orda tartışalım, şimdi vaktim yok, otobüsümü çıkartmam gerek" dedi hıyar ve çekti gitti. Eh. Ölme eşeğim ölme, büyüyecek goncalar da yeycen. Çıkamaz ayın son perşembesi yapılacak sendika toplantısı da gündeme getirecen bu sorunları ve de karar alınacak da sendika bizi düşünerek iş yapacak da... Lo,lo,lo.

İşçinin
Kaleminden

Güney'de çalışmak için
Güzelyurt'tan sabah
sabah kalkıp Lefkoşa'ya
gelmek zorunda olan
işçiler için başka bir kapı
açılmaz mı?

"İşçilerin ekonomik
mücadele örgütleri,
sendikal örgütler
olmak zorundadır."
(V. İ. LENİN)

Verimliliği artıracamız diye
işçileri aynı paraya daha da fazla
çalıştırarak emek sömürsünün
daniskasını gerçekleştirenler,
günü gelince işçilere hesap
vermek zorunda kalacaklardır.

İŞÇİLER İÇİN FAYDALI BİLGİLER

- ★ **Bağımsız Çalışan**, kendi adına ve hesabına çalışanları anlatır.
- ★ **Düzensiz Mesai**, normal mesai dışında kalan hafta içi vardiya çalışmaları, gece çalışmaları ile hafta sonu çalışmalarını anlatır.
- ★ **Esnek Mesai**, normal mesai saatleri içerisinde başlayıp biten ve günlük çalışma saatleri ve haftalık istirahat günleri işçi ve işverenin anlaşmasına bağlı olarak değiştirilebilen mesai türünü anlatır.
- ★ **Haksız Nedenlerle Fesih**, işveren bakımından, iş ve işçi ile ilgili olmayan herhangi bir nedenle feshetmeyi; bu arada cinsiyet, ırk, din, dil, inanç ve siyasal düşünce gibi nedenlere dayanılarak, akdin fesih hakkının kötüye kullanılmasını anlatır.
- ★ **Hizmet Akdi**, bu Yasanın 9'uncu ve 10'uncu madde kuralları çerçevesinde işçi ve işveren arasında, yazılı veya sözlü olarak yapılan, belirli veya belirsiz bir süreli kapsayan ve hizmet koşulları ile ücreti belirleyen bir mukaveleyi anlatır.
- ★ **İşçi**, bir hizmet akdine dayanarak herhangi bir işte ücret karşılığı çalışan kişiyi anlatır.

LEDRA'NIN YOLLARI TAŞLI

Sabah güneş doğmadan.
Uzun bir yol bekler seni.
Gidersin arkada bir öpücükle.
Yollar uzundur, seni bekler.

Çıkarsın 31 senelik kararmış topraklarından.
Uzanırsın Baf'a, Leymosun'a...
Paşalar çekmedi senin çektiklerini.
Ne de tırnakları hiç kırılmamış olanlar!

Hayat derin ve de dokunaklıdır.
Ekmeğini taştan çıkarmak, emek ister.
Yorgun ve de üzgünsündür.
Acılarını kimseye anlatamazsın.
Karanlık yollarda saklayamazsın.

Çok uzaklarda bir yerlerde.
Sana umut var demişlerdi.
Öyle bir umut ki...
Duymazlıktan geldin belki de sana anlatılanları.
Oysa ne güzeldir yürümek.
Hep birlikte, omuz omuza.
Güzel bir gelecek için.
Birleşmek sana ve yaşadıklarına benzeyenlerle.
Açılmamış kapıları, değişmemiş statükoyu.
Kırabilmek o nasırlı ellerle.
Sana nasip olmuştur, 21. yüzyıl karanlığını aydınlatmak!
İşçi sınıfına.

Bizim
Kahvenin
Halları

Kâzım: Ben size söyledim, bunlar da bir şey yapmayacaklar. Hepsinin derdi yeme içme gardaccığı!

Mülayım Dayı: Ya ne sandıydın ay oğlum. Goltuk goltuk. 31 sene bağırdı bu. Ben da isterim, ben da isterim diye. Aha verdiler sonunda o katmerli goltuğu! Ne söylemez ya şimdi ne söylersaydı!

Yusuf (oradan geçerken gazete satmaktadır): istersiniz gazete?

Kâzım: Yok abiciğim sağolasın! Biz okuduk da ne oldu bugüne kadar!

Yusuf: Necin be dayı! Bak gör aha ne yazarık, oku, okut, eleştir.

Mülayım Dayı: Ver bakayım bir. Bu çocuktan gene aldığımız bir gün gazetta. Eyi şeyler yazar bunlar. Hatırlaman be Kâzım, şu dediydim sana bağımsız, askeri talimatlardan uzak, yüreği hür bir memleket isterler deye!

Kâzım: Ma bunlar ister öyle? Be dayı! Gavurnan çözüm olur allah için!

Mülayım Dayı hemen savunmaya geçer: Ma bunlar oturup da senin patronnan anlaşacak değil ya be. Ben anladım meseleyi bir okuyuşta! Adamlar senin gibi işçilerin emekçilerin ortaklaşa guracaklar hükümeti. Hem de Rum, Türk, Ermeni, Maronit ayrımı yapmadan.

Kâzım: e var oğlum bakayım bir tane da bana. Al bir da bağış vereyim sana. "Donation" layım seni.

Yusuf: Sağol amca. Bu defaya soracam ha sana ne anladın deye. Tamam.

Kâzım: tamam tamam.

Mülayım Dayı: Aha be Kâzım. Okuman etmen, önüne geleni da eleştirin, bir mamır ettiğin da yok. Dinle da öğren. Oku, oku. Hani o çocuğa da gave ismarlayacaktık gaçtı. Neyisa.

Yusuf gazete satarak uzaklaşmaktadır.

Park a
Ziya Çelik

DEĞİŞELİM Mİ?

Birkaç gündür **Kamil Tuncel** amcamızın yazdığı "Düşmana İnât Bir Gün Daha Yaşamak" adlı kitabı okuyorum.

Kitabı yarılalım sayılır...
Çok hoş anılar var kitapta...
Bir o kadar da önemli gelişmelere değinmiş Kamil amcamız...

Yaşadığı dönemdeki işçi hareketleri, grevler, emperyalistlerin işçileri milliyet temelinde bölme girişimleri, özgürlük savaşçısı diye feryat figan reklam edilen Dr. Küçük'lerin işçi düşmanı çalışmaları vb konular, kitabın en can alıcı noktalarından birini oluşturuyor...

Bir dönemin tarihine ışık tutabilecek ve şimdiki nesiller için faydalı olabilecek bir kitap olduğunu düşünüyorum...

"Durup dururken ne diye kitap tanıtıyorsun behey Ziya" dediniz gibime geliyor...

Haklısınız...
Yazıya bu kitabı tanıtmakla girmemin amacı başka...
Umutsuzluk, karamsarlık ve

değişime inanmamaya çatmak istiyorum bu sefer...

"Ne alakası var yahu Ziya" mı dediniz?

Yoksa ben mi yanlış duydum?
Çok alakası var...

Şimdi bu ülkede bazı baylarımızın ve de bayanlarımızın anlayamadıkları bir şey var.

O da değişim...
Değişimden kastım, **birilerine yaptırılan** "sessiz devrim" ya da makyajlar değil...

İnsanların, toplumların, maddenin değişmesinden bahsediyorum.

Herşey aynı kalmaya mahkum mudur bu dünyada?

Mesela, Sarayönü'nde tatlıcılar önünde oturmuş, üç kuruşa çalışmak için patronu bekleyen işçinin sınıf bilinci hep böyle mi kalacak?

Nedir değişim dediğimiz?

Zaman sınırlaması koymadan ben sizlere bir soru sorayım...

Sizler, bir gün bu adadaki tüm işçilerin komünizm için, ülkeyi emperyalistlerden kurtarmak için

birleşip mücadele edeceklerine inanıyor musunuz?

Sizler, bir gün bu adadaki işçilerin, yoksul köylülerin ve emekçilerin kendi iktidarlarını kuracakları bir gün düşleyebiliyor musunuz?

Cahil, bilinçsiz, gözü kapalı denilen,

Hatta ve hatta, **"bunlardan adam olmaz, bunlar bir tek inşaatta harç taşıyabilir"** denilen insanların gün geldiğinde atom profesörü olabileceğini düşünebiliyor musunuz?

Eğer bunları düşünmüyor ve yaşamın devamlı bu şekilde gideceğini düşünüyorsanız, **değişimi "es geçiyorsunuz"** demektir...

Kıbrıs'ta 1940'lı yıllardaki tüm milletlerden işçilerin ortak mücadelesi, o bilinç seviyesi bugüne göre çok daha ileridir bana göre...

Yıllar ilerledikçe, herşey düzelecek, daha iyiye gidecek diye bir koşul yoktur...

Birilerinin "milenyum çağı" dediği süper modern çağın, tamı tamına

barbarlık, cahillik ve gericilik çağı olduğunu unutmayalım.

Geçmişimizden ders alalım...

Geçmişin ilerici hareketlerini inceleyelim.

Ve umutlarımızı korumaya devam edelim.

Sadece umut etmek de yetmez, umutlarımızın gerçekleşmesi için çaba gösterelim.

Herkes, herşey değişmektedir... Buna engel olunamaz.

Bu değişim ilerici bir niteliğe bürünmelidir.

Gericiliğe, emperyalizme, patronlara yarayan değişimler, gerici değişimlerdir, makyajlamalardır.

Bizlerin arzuladığı değişim, emeğin iktidar olduğu devasa bir alt üst oluşturma, tozu dumana katan bir değişimdir.

Kamil amcamızın kitabında belirttiği gibi, **"aydınlatma çalışmaları"**na kafa yoralım.

Öyle bir değişim ve değiştirelim ki, "eskiden nasıl olup da yaşıyormuşuz, iyi ki değiştirmişiz" diyelim...

Benim arzu ettiğim şey budur...

TALAT'TAN KAPILARI KAPAMA TEHDİDİ

Cumhurbaşkanı M. Ali Talat, Politis gazetesine verdiği demeçte, 23 Nisan'da kontrollü olarak açılan sınır kapılarına değindi.

Kıbrıs'taki mülk sorunundan kaynaklı olarak, güneyde artan mal-mülk davalarından dolayı, "Kıbrıslı Türklerin güneye geçerek tutuklanmaması için" sınır kapılarının kapanma noktasına bile gelebileceğine değinen Talat, kendilerinin daha fazla kapı açmak isterken, bu tür davalar sonucu mevcut açık kapıların da kapatılma yoluna gidildiğini söyledi.

Bize göre bu demeç, okkalı bir tehdidin işareti...

Aba altından sopa göstermek olarak da tabir edilebilir.

Nasıl mı?

Kıbrıs sorunundaki en önemli meselelerden birisini de mülk sorunu oluşturuyor.

Savaş, işgaller sonucunda yaşanan yağma ve talan, Kıbrıs sorununda toprak meselesini son derece önemli bir hale sokuyor.

Kuzeyin ve güneyin burjuvaları, karşılıklı olarak, üstüne oturdukları mülklerden dolayı, sorun ve çatışma yaşıyorlar.

Küçük mülk sahiplerinden burada bahsetmiyoruz.

Sorun, büyük mülk sahipleridir. Haksız bir şekilde işgallerin ve

talamların nimetlerinden faydalanan, büyük burjuvalardan bahsediyoruz.

Bilindiği gibi, günümüzdeki devlet modeli, burjuvazinin yoksul halk ve emekçiler üzerindeki diktatörlüğüdür.

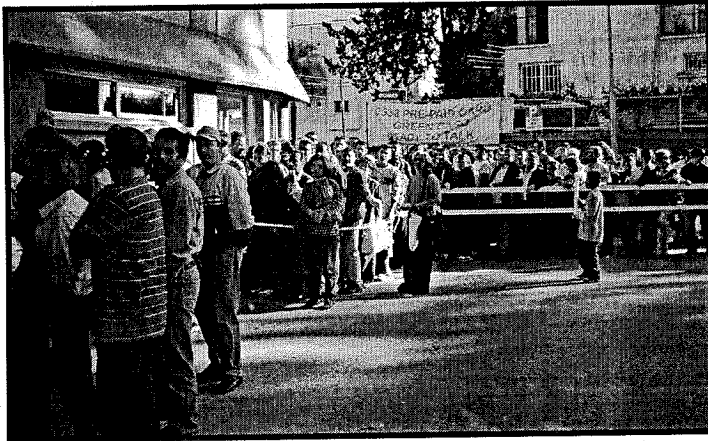
Yani, yöneten burjuvazidir.

Ve burjuvazinin yönetme şekilleri, kendisinin azami kâr oranıyla ilintilidir.

Günü gelir o meşhur "diplomasi" devreye konur, günü gelir savaş çıkartılır.

Bu anlamda, iki tarafın burjuvaları arasındaki çıkar savaşımı söz konusu olur.

Kıbrıs sorunundaki temel anlaşmazlık ve çözümsüzlüğün nedeni de, emperyalist güçlerin ve yerli burjuvaların çıkarlarının uyuşturulamamasıdır.

Bu çıkar savaşımına, en başta emekçi halk ve işçi sınıfı dahil edilir.

Bakınız Talat, mal-mülk sorunuyla ilgili olarak hemen karşı tarafa elindeki işçi kozunu sürüyor.

Ne diyor?

"Bakınız ey güney Kıbrıs, eğer siz bizim burjuvalarımızın mallarıyla ilgili harekete geçerseniz, biz de sizin burjuvalarınızın ucuz işgücü olarak oldukça yüksek kârlar elde ettiği Kıbrıslı Türk işçileri size işlemeye göndermeyiz. Sınır kapılarını kapatırız, ucuz işgücünden yararlanamazsınız ve de dolayısıyla daha fazla kâr edemezsiniz"

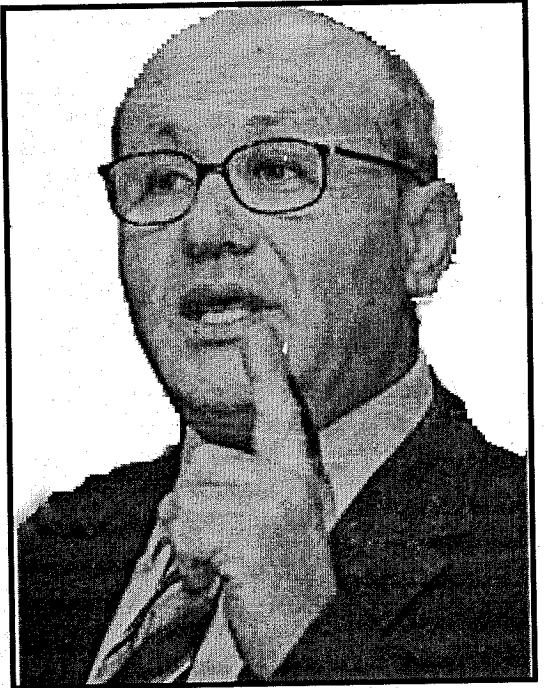
Bu işin Türkçesi budur.

Talat'ın sorunu, Rumların

açtıkları davalar sonucunda güneye geçen Kıbrıslı Türklerin tutuklanmaları falan değildir.

Bu işin, sadece kılıf kısmıdır.

Talat ve ekibinin derdi, kuzeydeki burjuvaların ve de TC devletinin mülklerini korumaktır.

"Kapıları kapatmak"tan kasıtları da, güney burjuvalarının Kıbrıslı Türk işçiler üzerinden elde ettikleri kârları elinden almakla tehdit etmektir.

İşin özü, bu meyandadır.

Günümüz devlet modeli, burjuvazinin yönetiminde olan devlettir tespitimiz şimdi doğru çıkıyor mu?

Ve de Talat ve ekibinin, kimlerin çıkarlarını savunmak ve yükseltmek için o makamlara oturtuldukları şimdi daha net gözlemlenebiliyor mu?

Aksini iddia eden varsa, ispatlasın.

Biz de yanlışlarımız varsa görelim ve düzelteyim...

Ganelli
Evren Maner

SİZ HİÇ ÜZÜLMİYİN YAHU

Ciddi bir ekonomik kriz
yaklaşıyor muş!

Yaklaşsın.
İthalat ile ihracat arasında
korkunç bir uçurum varmış.
Olsun.

İhracat 21 milyon dolar ithalat
da 250 milyon dolarmış!
Ne güzel.

Aradaki fark 239 milyon dolar
olup bu paranın büyük bir
çoğunluğu kara para ticaretinden
sağlanıyor muş!

Sağlansın.
Eğitim 11 yıla çıkarılıyor muş ve
de kolejler kapatılıyor muş, bunun
sonucu olarak da yurt dışında
okuyacak olanlara her halde özel
dershaneler açılır.

Ebeveyniler bu parayı nasıl
harcayacağını düşünüyor muş!
Düşünsün.

Kıbrıs sorunu bir beş seneye
kadar çözülmezmiş!

Çözülmesin.
Talat Papadopoulos'u kapıları
kapatmakla tehdit ediyor muş!
Etsin.

Türkiye'nin adadan asker
çekmeye niyeti yokmuş.
Olmasın!
Olduğundan fazla görünme
şarlatanlığıyla birlikte lüks yaşama
doğru bir gidiş varmış.

İyi...
Pahalı arabalar da dahil, pahalı
markalara yapılan harcamalar git
gide yükseliyor muş!
Yükselsin.
Öğrencilerin eylemi hala daha
meclisin önünde devam ediyor muş.
Devam etsin.
Ercan da emekçilerin başına

coplar inmiş.
İnecek tabii.

Papadopoulos ile Talat bu sorunu
çözmekten çok bir birlerine laf
sokuşturuyorlar mış!
Sokuştursunlar.

Aklı selim kişiler Rumların
mallarını satmışlar ama yabancılar
kira vermemeye başlamış.
Başlasınlar.

Gün geçtikçe tüketilen mallar
cebe giren paradan daha fazla
oluyor muş.

Olsun.
Belediyenin çarpık kentleşmesini
gösteren sergi belediye tarafından
kapatılmış.
Kapatılsın.

Halimiz gayet iyi, ne donla
geziyoruz ne de cebimiz yırtık.

Kıbrıs yine aynı Kıbrıs.
Değişen bir şey yok!
Ne statüko yıkıldı ne de bir
anlaşmaya varıldı.
Her şey tıkırında.
Olduğu gibi duruyor işte.
Gelen de aynı teraneyi devralıp
sürdürüyor.

Bir seçimle sessiz devrim mi
olmuş!

Salvador Allende'ni sandınız
Talat'ı ya da Ferdi'yi!

Reformlarla durumun
değişmeyeceği gerçeği Şili'de
yattıyor.

Siz siz olun hiç üzülmeyin...
Layık olduğumuz bir düzende
yaşıyoruz!

Değiştirmeye derdi olan mı
kaldı!? KSP dışında.

Bir bakın etrafınıza, görürseniz
seslenin, yoksa yine de gelin

YENİ POLİSLER

Son dönemde artan asayiş
olayları üzerine, hükümetin
getirebildiği yegane tedbir,
memleketteki polis sayısını
artırmak oldu.

3,000 yeni polis, göreve
başlayacak.

Peki, 3000 değil de 30bin polis
işe alınsa, ülkedeki asayiş
problemleri çözülebilir mi?

Ya da, polis sayısını artırmakla,
suçun önüne geçilebilir mi?

Birincil olarak, bu memlekette
polisin TC Genelkurmay'na bağlı
olması, büyük bir sorundur.

Alınacak olan yeni polisler, emir
kulu olduklarından dolayı, verilen
emirlere uyacaklardır.

Emirleri verecek olan makam da
TC Genelkurmay'ı olacağına göre,
TC'nin işine gelmeyen her türlü
eylem, etkinlik ve harekette bu yeni
polisler, eskileriyle birlikte işe
gönderilecektir (hatırlayınız KTHY
grevi).

İkinci olarak; haydi,
anayasanın artık kalıcılaşmış
olan geçici 10. maddesi
kaldırıldı diyelim...

Kimilerinin çok istediği gibi
polis de sivil otoriteye bağlandı
diyelim.

Sorun yine çözülebilir mi?

Bu sorunun yanıtı, devlet
kavramından ne anladığımıza
bağlıdır.

Sınıflı toplumlarda devlet,
egemen sınıfın, ezilen sınıf
üzerindeki diktatörlüğüdür.

Sınıfsız toplumda devlet olur
mu hiç demeyin, emperyalist

kuşatma koşulları altında,
komünizmin, yani sınıfsız toplumun
kurulduğu ülkede, devlet, baskı
aracı olarak değil, farklı işlevlerle
varlığını sürdürecektir, bu ayrı bir
tartışma konusudur.

Eğer devletin tanımı buysa, yeni
alınacak olan polisler, -polis
teşkilatı içinde devrimci bir yükseliş
olmadığı taktirde- yine egemen
sınıfın, yani burjuvazinin çıkarları
doğrultusunda faaliyet göstermek
zorundadırlar.

İşçilerin grevlerini bastırmak
zorundadır.

Öğrencilerin eylemlerini
bastırmak zorundadır.

Köylülerin hak taleplerini
bastırmak zorundadır.

Ve dahası, emekçilere ve
proletaryaya önderlik edenleri de
bastırmak zorundadır.

Bu anlamda, polis sayısının
artırılması da, memlekette huzuru

sağlamayacaktır.

Bir üçüncü nokta ise,
toplumsal koşullarla ilgilidir.

Polis sayısının artırılması,
ülkedeki suç oranını düşürebilir
mi?

Ya da, cezaların artırılması,
ülkedeki suç oranını düşürebilir
mi?

Eğer, suça neden olan
toplumsal koşulları ortadan
kaldırmazsanız, isterseniz
memleketi polis ordusu haline
getiriniz, suçun önüne
geçemezsiniz.

Ekmek çalan adama isterseniz
idam cezası veriniz, eğer insan
açsa, idam pahasına bu "suçu"
işleyecektir.

Çünkü öyle de olacaktır, böyle
de...

Bu anlamda toplumsal
koşullardan bağımsız olarak
güvenlik tedbirlerine gitmek,

sadece suni bir rahatlama
sağlayabilir, başka da birşey değil...

Aslolan, suça davetiye çıkaran
toplumsal koşullardır.

"Bunlardan birkaçını
sallandıracaksın, bak yapıyorlar mı
bir daha" mantığının yumuşatılmış,
inceltilmiş mantığı, suç oranını da,
suç işleme potansiyelini de yok
etmekten, hatta düşürmekten
acizdir.

Polis sayısının artırılmasıyla en
fazla "adi suçluları"
yakalayabilirler, ancak yeni
"suçluların" ortaya çıkmasına
engel olamazlar.

Eğer hükümet asayiş o kadar
önemsiyorsa, halkın ekmeğini
çalıp çırpıp ve insanları suç
işlemek zorunda bırakan rezil
hırsız burjuvaların mallarına el
koysun da görelim...

Özel mülkiyeti toplum mülkiyeti
haline getirsin de görelim...

O zaman ne suç kalır, ne de
polis ordusu...

Finlandiya: 24 Bin Kağıt İşçisi Grevde

15 Mayıs'ta başlayan Finlandiya Kağıt İşçileri grevi Finlandiya işçi tarihinde bir dönüm noktası.

İlk defa Finlandiya Kağıt İşçileri tüm ülke çapında greve gitti. İşçileri greve iten işverenlerin örgütü olan Kağıt Federasyonunun saldırılarıydı. İşveren hasta olan işçilere ücret ödemeyi reddetmeye başladı. Tatillerde üretimin sürekliliğini sağlamak için ek mesai artışı vermeden işçileri çalıştırmaya kalkıştı. Hatta o kadar ileri gittiler ki kağıt işçilerini 12 saat sürekli olarak vardiyada çalıştırmaya kalkıştılar.

İşveren işçilerin bu grevine karşı 13 günlük lokavt uygulayacağını ilan etti. Kemmi fabrikasında çalışan 31 yaşındaki işçi Stora Enso kendi iş

yerindeki durumu şu şekilde özetliyor: "10 yılda Kemmi fabrikasında çalışanların sayısı hemen hemen yarıya indi, 1800'den 1,000 düştü, buna rağmen şirket bugün çok daha fazla para yapıyor."

Grev devam ederken işverenler ise işçileri fabrikaları yurtdışına taşımakla tehdit etmeye başladı. Grev işçileri ise grevde omuz omuza mücadelelerini

sürdürüyorlar. "Bize tüm işçilerden güçlü bir destek var. Onlar da bu işin henüz başında olduğumuzun farkındalar. Eğer kapitalistler kazanırsa aynı dayatmalar diğer

işçilere de yapılacak. En önemli konu bizim kazanmamız. Hatta alt kademedeki yöneticilerin bile grevcilere destek amacıyla grevi konuştuklarını görüyoruz. Metal Taşımacılık ve Kimya Endüstri İşçileri açıklama yaparak gerekirse

Kağıt İşçilerini desteklemek amacıyla greve gideceklerini söylediler. Ne kadar ilginçtir ki işçilerin greve gitmesine karşın Finlandiya sol partileri ya da kendilerini işçi temsilcisi ilan eden sosyal demokratlar bu konuda ses dahi çıkarmıyorlar. Ancak İsveç Kağıt İşçileri Finlandiya'daki yoldaşlarını desteklemek amacıyla kendi şirketlerindeki ek mesaiyi durdurdular. Bu da komşu ülkeden acil olarak kağıt sağlama olama olanağını işverenlere durdurdu.

Kapitalist saldırılar karşısında işçiler milliyet gözetmeksizin eylem halinde olan kendi yoldaşlarını destekleme sayesinde ancak başarı sağlayabilirler. Bu ister Finlandiya olsun ister İngiltere isterse de Kıbrıs.

Avrupa'da Akın Akın Grevler

İtalya:

Avrupa işçi hareketi ne kadar pasif görünse de altın altın kaynıyor. 20 Mayıs Cuma günü İtalyan Taşımacılık İşçileri tüm İtalya'da greve giderek hükümetin hastalık ödemelerindeki kısıtlamalarını protesto ettiler. İtalya'nın üç büyük sendikası olan CGIL, CISL ve UIL üyesi otobüs, metro ve tramvay şoförleri tüm gün değişik saatlerde greve katılarak işverenlere karşı ortak hareket edeceklerini gösterdiler.

İtalyan hükümeti geçtiğimiz günlerde yeni bir yasa geçirerek hastalık ödemelerinin işveren tarafından karşılanmasını onayladı. Bu durum karşısında harekete geçen işverenler işçilerin 1-2 günlük hastalık günlerini iptal etmeye kalkıştılar. Buna karşı harekete geçen sendikalar işçilerin haklarını korumak ve işverenin bu pervasızca saldırısında dur demek amacıyla mücadelelerini yükselttiler. Kapitalist

sömürü tüm dünyada işçilerin haklarını çeşitli metotlarla gasp etmek için saldırıya geçmiştir. Sömürünün göreceli olarak

artırılması (verimlilik artırılarak) onlar için artık yetersi kalıyor. İşçilerin mutlak sömürüsü 19. yüzyılın vebası olarak tekrar hortlanıyor. İşçilerin hastalık günlerinin ödenmemesi işte bu mutlak sömürünün en bariz bir örneğidir.

İngiltere:

İngiltere'nin tüm dünyada isim yapmış kurumu olan BBC'nin direktörleri kurumda çalışanları %20 azaltmak kararı aldılar. Bu da 4,000 civarında BBC çalışanının işsiz almasını beraberinde getirecektir. Özellikle de işten durdurular alt kademelerdeki teknisyenleri kapsadığından bu kıyım daha açık bir şekilde kendini gösteriyor. BBC'nin b

saldırısına karşı harekete geçen İngiltere Gazeteciler Sendikası (NUJ) 23 Mayıs'ta üyelerini greve çağırarak o meşhur BBC haber servisini susturmayı başardı. Konu ile ilgili açıklama yapan NUJ sekreteri aynı iş

yerinde değişik kollarda işçileri örgütleyen Amicus'la beraber işçileri greve çağırdılar. Bu grev planına göre 31 Mayıs ve 1 Haziran'da 48 saatlik grev daha yapılacaktır. Böyle bir eylemle de İngiliz sosyetesinin meşhur Chelsea Flower Show (Çelsi Çiçek Fuarı) ve Wimbledon tennis turnuvalarına da

karartma geçirecek.

Konu ile ilgili açıklama yapan sendikalar zoraki işten durdurmalara karşı olduklarını ancak gönüllü olarak erken emeklilik çerçevesinde yapılmasına karşı olmadığını açıkladılar.

Fransa:

Yıllardır Fransız işçisine dini aşılama amacıyla özel tatil günü veren emperyalist Fransız burjuvazisi işçilerin tatil günlerini azaltmak için harekete geçti. Vahi (tanrıdan peygambere gelen ses) Günü olarak bilinen ve Mayıs ortasına denk gelen tatil günü

Fransız hükümeti tarafından iptal edildi. Fransız hükümeti laik bir hükümet olduğu için bunu yapmadı. İşçilerin halihazırda sahip oldukları hakları kısıtlamak amacıyla devreye koydu. Gerçekten laik bir hükümet olsaydı sadece günü değiştirerek işçilerin yıllık tatil hakkını azaltmazdı. Oysa hedef diğer Avrupa ülkelerinde olduğu gibi Fransa'da da işçilerin mutlak sömürüsünün azaltılmasıdır. Hükümetin bu kararına karşı eylem yapan Fransız işçileri vahi gününde greve giderek işe gitmeyerek hükümetin bu kararını protesto ettiler. Milyonca Fransız işçisi bu eylem sayesinde taşımacılıktan tutun da posta servisine kadar tüm hayatı felce uğrattı. Vahi gününün iptali aslında halihazırda Fransa'da yürürlükte olan 35 saatlik haftalık çalışma yasasının değiştirilmesi, çalışma saatlerinin artırılması yönünde bir hareketin göstergesidir.

Burjuvazi Vahi Günü'nü iptal ederek işçilerin çalışma saatlerini otomatik olarak artırmış oldu. Ancak Fransız hükümeti bununla yetinmek istemiyor. Çalışma saatlerinin aynı ücretle uzatılmasını talep ediyor.

İrlanda'daki Gamma İşçileri Açlık Grevinde

Gamma şirketi bir Türk Şirketi. İrlanda'da ne yapıyor?

Bu şirket gerek Rusya'da gerek Ortadoğu'da gerekse Balkanlar ve Kuzey Afrika'da büyük çaplı işletmeler inşasında bir çok ihaleyi kazanmış bir şirket. Özellikle petro-kimya, hidro-elektrik üretimi ve bir dizi endüstriyel kombinaların inşasında uzmanlaşmış olan dev bir kuruluş.

Bu dev kuruluş İrlanda'da gerek altyapı gerekse enerji santrali inşasında ihaleler kazanmış ve bunların inşasına girmiştir. Bu kombinaların inşasında sadece İrlanda'dan değil Türkiye'den de 300den fazla işçiyi İrlanda'da çalıştırıyor. Ancak ne kadar ilginçtir ki İrlandalı işçilere 12.96 Euro saati verirken Türkiye'li işçilere 2.20 Euro

ödeyerek azami sömürsünü yapıyor. Şirket İrlanda'da iş ve ticaret hukukunu bir dizi noktada ayaklar altına alarak sağlık şartlarının çok kötü olduğu ortamlarda bu işçileri çalıştırıyor. Türkiye'li işçileri küçük odalarda ranzalarda yatırtarak ayrıca düşük ücret de vererek sömürmeyi normal karşıyor. Ancak Türkiye'li işçiler bu Gamma şirketinin insanlık dışı uygulamalarına karşı Mart 2005 ortalarından bu yana eylem yapıyorlar. Bir taraftan işçiler işvereni insanlık dışı muamelelerden dolayı mahkemeye götürürken işveren şirketi de işçileri iş yerinden uzak tutmak ve ücretlerini ödememek için değişik hukuk sistemlerini devreye koyuyor. İrlanda İşletmeler Ticaret ve Çalışma Bakanına göre Gamma şirketinin

işçilere 30 milyon Euro ödenmemiş borcu vardır. şirket işçilerin parasının üstüne oturarak kârlarına kârlar katarken işçiler de avuç içi kadar yerlerde yaşamak zorunda bırakılıyor. Mahkeme tutanaklarından ortaya çıkan bilgilere göre Gamma Şirketi işçilerin çalışma saati ile ilgili kayıt tutmuyor, işçilere maaş ödemelerinde ekstre vermiyor. Böylece de işçilerin ücretlerinden çalma olanağı ortaya çıkıyor. Türkiye'li işçilerin bu kararlı eylemleri sayesinde İrlanda Çalışma Bakanlığı şirkete işçilerin oluşturduğu sendikayı görüşmeye çağırdı. Çalışma Bakanlığının amacı işçilerin haklarını elde etmesinden çok halihazırda İrlanda burjuvazisi için gerekli olan bu işletmelerin zamanında bitirilmesi. Ancak bu çağrı karşısında grevdeki

işçiler haklarının verilmesi durumunda bu toplantıya katılacaklarını açıkladılar ve görüşmeler sürerken de eylemlerine devam edeceklerini vurguladılar. Yedi haftalık grev süresince Türkiye'li işçiler ailelerinin de şirket tarafından taciz edildiklerini duyurdular. Gamma Şirketi bu çeşit metotlarla işçileri grevden caydırmayı amaçlıyor. Ancak haklarını henüz daha alamamış olan Gamma şirketi çalışanları açlık grevine gideceklerini açıkladılar.

CTP OLAĞANÜSTÜ KONGRESİ GERÇEKLEŞTİ

CTP'nin Olağanüstü Kongresi, 21 Mayıs tarihinde YDÜ-AKM'de gerçekleştirildi.

Türkiye'den ve Güney Kıbrıs'tan da katılımcıların gözlemlendiği kongrenin sönük geçmesi, bir başka dikkat çekici olguydu.

Kongre Başkanlık Divanı'nın oluşturulması ve Genel Başkan vekilliği görevini sürdüren Ferdi Sabit Soyer'in konuşmasının ardından, katılımcılar birer konuşma yaptılar.

Türkiye'den AKP, CHP ve ÖDP'nin, Kıbrıs'tan da Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin, BKP, AKEL ve EDİ'nin katıldığı kongrede, birçok sendika ve sivil toplum örgütü de hazır bulundu.

Kongrede konuşan Başbakan Ferdi Sabit Soyer'in sözleri, dikkat çekiciydi.

Soyer konuşmasında, değişen dünya düzeninde ve konjonktürde, dikey çatışmaların yerini artık farklılıkların tartışılmasının, ortak değerlerin bulunmasının ve diyalogun aldığını belirterek, insanı, emeği, demokrasi ve barışı temel alan görüş ile her türden görüşle ortak nokta aranması gerektiğini belirtti.

Soyer'in bu sözleri, Marksist olduğu iddiasındaki bir partinin, işçi sınıfının çıkarları ve hedefleriyle, onun karşı safındaki sınıfın çıkar ve hedeflerinin nasıl uzlaştırılabileceği ve nasıl ortak bir nokta aranabileceği sorusunu akıllara düşürdü.

AKP temsilcisinin konuşması da, Soyer'in tespitlerini ve CTP'nin siyasi/ideolojik konumlanışını destekler mahiyetteydi.

AKP temsilcisi, Kıbrıs'ta barış ve çözümün gerçekleştirilmesi gerektiğini ve "Kuzey Kıbrıs Türk Halkının" buna onay verdiğini söyledi.

AKP ile birlikte siyasi rotasını

çizen CTP'nin Olağanüstü Kongre'si, sönük bir şekilde ve Genel Başkan Vekili Başbakan Ferdi Sabit Soyer'in Genel Başkanlığa oybirliği ile getirilmesi ile sona erdi.

KSP'yi temsilen bir konuşma yapan Genel Sekreter Kazım Öngen ise konuşmasında Kıbrıslı Türk halkın özlemlerinin Ankara'nın idaresinde ve Ankara'nın rehinesi olmakla gerçekleşmediğini ve gerçekleşmeyeceğine vurgu yapmıştır. Kazım Öngen'in konuşmasının tam metnini yayınlıyoruz:

Sayın Başkan, Değerli Konuklar, değerli CTP'li dostlar

Kıbrıs Sosyalist Partisi olarak 20. Olağanüstü Kurultay'ınızı en içten ve samimi duygularla selamlıyorum.

Olağanüstü Kurultay'ınız ülkemizin içinden geçtiği kritik bir süreçte gerçekleştirilmektedir. Kıbrıslı Türk

halkın yıllardır ortaya koyduğu barış, demokrasi, özgürlük, kendi kendini yönetme, insan haklarına saygı, birleşik ortak vatan ve birleşik halk, ekonomik kalkınma ve refah doğrultusundaki istem ve özlemleri hala daha yakıcı bir şekilde gündemi işgal etmektedir. Daha da vahimi günümüzdeki siyasi ve ekonomik ortam bu istemlerin tam ters yönünde

gelişmeler göstermektedir. Siyasal değişim sözde kalmaktan öteye gidememekte, Ankara'nın dikte ettiği rejim ve statüko tüm ağırlığı ile varlığını sürdürmektedir. Şovenizm ve milliyetçilik en üst düzeyde her geçen gün tırmandırılmaktadır. Tüm sınırların kaldırılması talebi ortada dururken, kontrollü açılan kapıların da kapatılması tehditleri yapılabilmektedir. 30 yıldan beridir sürdürülen üretimden kopuk, ganimet ve talana dayalı asalak ekonomik yapı yıkılmamış, tam tersine her türlü insan hakları ve uluslararası hukuk kurallarına aykırı olarak Kıbrıslı Rum yurttaşların mülkleri üzerinde yeni bir talan ve ganimet furyası ile sürdürülmeye çalışılmaktadır. Böylelikle de düşmanlığın, ayrılığın ve taksimin temelleri güçlendirilmektedir. Güvenlik güçleri insanımızın can ve mal güvenliğini sağlamamaktadırlar. Ancak, 40 bin

kişilik askeri gücün var olduğu ve polisin TC Genel Kurmayına bağlı olduğu bu ülkede, meşru zemini olmayan, lağvedilmesi gereken Çevik Kuvvet gibi para-militer, terör birimleri hak arayan çalışanların, emekçilerin üzerine şiddetle gidebilmektedir. Çalışan halkın, emekçi ve işçilerin hakları terör ve şiddet yoluyla gasbedilmeye çalışılmaktadır. İşsizlik nedeniyle göçler artarak sürmektedir. Ülkemizin demografik yapısı her türlü insan hakkını ihlal ederek süratle değiştirilmektedir.

Değerli dostlar, Açıkça belli olmuştur ki, Kıbrıslı Türk halkın özlemleri Ankara'nın idaresinde ve Ankara'nın rehinesi olmakla gerçekleşmemiştir ve gerçekleşmeyecektir. Anglo-Amerikan emperyalistlerinden medet umarak, onların sunacağı ve ağırlıklı olarak onların çıkarlarını koruyan planlarla da gerçekleşmemiştir ve gerçekleşmeyecektir. Avrupa Birliği'nin müktesebatları, tüzük ve yönetmelikleri ile de gerçekleşmemiştir ve gerçekleşmeyecektir. Bu istek ve özlemleri ancak ve ancak bir bütün olarak biz Kıbrıs halkı, ülkemizi tüm dış güçlerin emperyalist etki ve çıkar alanının dışına çıkararak, emperyalist sistemden koparak gerçekleştirebiliriz. Halkımıza bugüne kadar kan kusturan emperyalizme karşı tüm halkın birleşik cephesini oluşturarak gerçekleştirebiliriz.

Olağanüstü Kurultay'ınızın bu doğrultuda bir adım olması ümidiyle başarılar dilerim.

ABD ABD DUY SESİMİZİ

Cumhurbaşkanı Talat, yaptığı açıklamada, KKTC üzerindeki izolasyonların kaldırılması için ABD'nin önderlik etmesi gerektiğini söyledi.

Birleşik Kıbrıs, ortak vatan meselesi uzun zamandır artık söylem olarak bile CTP'nin dilinden düşmüş durumda...

Emperyalizmle hesaplaşmayı öngörmeyen siyasetlerin, ortak vatana ulaşma konusundaki beylik laflarının geleceği noktanın bu olması da zaten kaçınılmazdı.

Bakınız Talat, kimlere sesleniyor; ABD'ye "izolasyonları n'olur kaldırı" diyor.

AB'ye "bak ben AB'ye uyumu sağlıyorum, tonla kanun geçiriyorum, beni tanı" diyor.

TC'ye "yolumuz birdir, beraber bu sorunu TC'nin çıkarları doğrultusunda çözeceğiz" diyor.

Bu güçlerin hangisi insancıldır?

Bu güçlerin hangisi emeğe, insana, cana değer veriyor?

ABD'yi demokrasi havarisi olarak ilan eden, propaganda filmlerinde insan kasabı Colin Powell'la

çektirdiği resimlerini matah birşeymiş gibi boy boy kullanan CTP, ve de Talat, kimlerden, neyin barışını, çözümünü istiyor, bekliyor?

İşçi düşmanı politikalarıyla, emperyalist müdahaleleriyle dünyanın altını üstüne getiren AB'den ne gibi bir medet umuyor CTP ve de Talat?

"Terörü ezeceğiz" bahanesi altında, başkaldırmış halkları katliamlardan geçiren, devrimcileri cezaevlerindeki tabutluklara hapseden, Taksim meydanında güpegündüz alının ortasından devrimci vuran, 11 yaşındaki Kürt çocuğuna 11 kurşun sıkan, işçi sınıfının mücadelesini her fırsatta ezen TC devletinden ne gibi bir insancılık, demokratlık, barışçılık bekliyor CTP ve de Talat?

ABD gidişattan memnun mu?

Memnun...

AB?

Memnun...

Ya TC?

O da memnun...

Alan memnun satan memnun bir

ülkede, Talat, ABD'den başka kime yalvaracaktı?

ABD'nin önderlik etmesini istiyor Talat!

ABD ve diğer emperyalistlerin önderlik edebilecekleri tek şey, halkların ezilmesi, sömürülmesi, köleleştirilmesi ve katlidir!

İnsanlık dışı ne varsa, emperyalizm ancak bunlara önderlik edebilir!

Ve değişen dünya koşulları, güç dengeleri maskesi altında, emperyalistlere "demokratlık, barışçılık, insancılık" payeleri biçmek, hem halka yalan söylemek, hem de yılda öldürülen 40 milyon insanın kanına girmektir.

Ve dahası, Kıbrıs halkının kanına girmektir.

Kıbrıs'ı bölenleri, bu ülkede ortak işçi sınıfı mücadelesini dağıtanları, ilericileri, devrimcileri katledenleri, katlettirenleri gözlerden gizlemeye çalışmaktır!

Dolayısıyla onların geçmişte Kıbrıs'ta ve hala daha tüm dünyada gerçekleştirdikleri katliamlara, köleleştirme faaliyetlerine incir

yaprağı olmak, onların suçlarına ortak olmak demektir!

İnsana, emeğe, gerçek demokrasi ve refaha önderlik edecek güç, işçi sınıfıdır, emekçilerdir.

İzolasyonların kaldırılması konusunda saplanarak,

Emperyalistlerin ve de kuzey Kıbrıs burjuvazisinin çıkarlarını maksimuma çıkarmanın adını ekonominin gelişmesi, refaha ulaşma koyarak Kıbrıs'ta çözüm ve barış aramak, boşa kürek çekmektir.

Talat ve CTP, halkımıza daha fazla zarar vermeden, emperyalistleri önder kabul etmekten vazgeçmelidir.

Sosyist Gözlem

Özdemir Göçer

Kimlikle Girişlerin Engellenmesi Çare Değildir

CTP'nin zafer günü yenilgisinin de başlangıç günü olacak demistik.

Doğrusu çokuş bizim tahminimizden de erken başladı.

Son iki haftada yaşanan olaylar dizisi CTP tabanını şoklara sokmuş durumdadır.

Çeşitli internet sitelerinde olan biteni anlamaya çalışan CTP'lilerin yazılarıyla doludur.

Kimisi olayları kendince açıklamaya, kimisi özeleştiriyapmaya, kimisi yapılanlara uygun kılıf aramaya çalışıyor. Hepsinin ortak yanı ise çıplak gerçeklik karşısındaki hayretleri.

"Bu bir sessiz DEVRİMDİR!" demişti Talat.

Yakın çevresi Talat'ı "cin gibi", "çok zeki" olarak tarif eder.

Böylesine zeki bir insanın devrimin ne olduğunu bilmemesi mümkün mü?

Devrim demek iktidardaki toplumsal sınıfın, devrimci sınıf tarafından alaşağı edilmesi, eski idari düzenin tüm mekanizmalarının yerle bir edilerek yerine iktidardaki devrimci sınıfın çıkarlarını gözetmeyi ve ileri götürmeyi hedefleyen yepyeni bir yönetim mekanizmasının kurulması demektir.

Söz konusu olan proleter devrim ise kurulacak olan düzenin adı proletarya diktatörlüğüdür.

Yani proletarya ve emekçiler için demokrasi, burjuvazi için ise tüm varlığı ile yok oluş.

Talat'ın Ankara'nın kuklası olarak KKTC cumhurbaşkanı olmasının devrimci bir değişimle hiçbir alakası olmadığı daha ilk günlerden açıklıkla ortaya çıktı. Halk kitleleri Talat'ın yalan

söylediğini kendi deneyimleri ile anladılar.

Önce hava yollarındaki grevcileri çevik kuvvete coplatan rejim, ardından da bir devlet bankası olan Vakıflar bankasının CTP'li yöneticisi tarafından bankanın kâr ettiğinin ve çalışanlara kâr payı dağıtımı yapılması gerektiğinin açıklanması üzerine, kendi partilileri olan Naci Öznergisi istifaya zorladılar. Çalışanların kâr payını vermeyi reddetmekle kalmadılar, çalışanların grev hakkını da ellerinden alarak, grevi yasakladılar.

Bu mu sessiz devrim? CTP tabanı ayakta. Açıkça sermaye partisi olduğunu gizlemeyen UBP bile bize bunu yapmadı diyorlar! Hani emek en yüce değerdi? Hani biz emeğin partisiydik?

CTP daha yolun başında . 5 yıllık hükümet döneminin daha ilk haftalarında kimin çıkarlarını temsil ettikleri görülmeye başladı. Bu sürenin sonuna kadar daha neler göreceğiz!!

CTP'nin ağırlıkta olduğu kitle örgütleri, başta BMBP, Talat'a verdikleri mektupta adaya kimlikle girişlerin durdurulmasını talep ediyorlar.

Erk'in CTP'nin elinde olmadığı bu ortamda CTP'nin TC hükümetinin bir politikası olan kimlikle girişi kaldırma yeteneği olmadı gerçeği de CTP ağırlıklı örgütlerin ve tabanın bu günlerde karşı karşıya geleceği bir başka gerçeklik olacak.

Zaten Talat da Başbakan F.Sabit de kimlikle girişleri kaldırmayacaklarını söylediler bile.

Bu arada biz KSP olarak

kimlikle girişlere karşı olmadığımızı da açıkça ilan edelim.

Dünyanın her yerine, her köşesine her bireyin serbest dolaşım halkı bizim evrensel taleplerimizden biridir. Sınırsız bir dünya bizim hedefimizdir.

Sorun emperyalist soygun ve sömürü düzeninin insanları asgari geçim koşullarından bile mahrum bırakması ile ilgilidir. Aç insan çalacak. Çalmak zorundadır. Burada veya Anadolu'nun bir köşesinde. Ne fark eder?

Anlayacağınız bu kimlikle girişin kaldırılması talebi de rahatı bozulan küçük burjuvazinin işin kolayına kaçma yönteminden başka birşey değildir.

Burada asıl olan işçilerin 'kaçak' ve bedava, karın tokluğuna çalışmalarının önlenmesi, rahat geçinebilecek maaş ve sosyal haklara kavuşturulmalarıdır.

Ama şovenist küçük burjuvazi tıpkı Hitler'in II. Dünya Savaşı öncesi ekonomik bunalımından Yahudileri sorumlu tutması gibi, tüm ekonomik sıkıntı ve sosyal bozukluklardan kaçak işçileri sorumlu tutmaktadırlar.

Sorunun işgal rejimi tarafından bilinçli olarak yaratıldığını gözardı etmektedirler. Bu sorunların çözümünün ancak halkın birleşik güçlerinin işgale karşı mücadeleyi kazanmasında yattığını anlamamaktadırlar.

Mücadelenin hedefini saptıran "kimlikle girişlerin yasaklanması", adada TürkRum ırk ayrımcılığının yanına bir de Türkiyeli-Kıbrıslı ırkçılığını körüklemektedir.

İşgal rejiminin temsilcisi CTP hükümeti ise çıkış yolu olarak polis gücünü 2,000'den 3,000'e çıkarmaktan bahsediyor.

Anlaşılan CTP kaçak işçilerden çok halkın yükselen öfkesinin yatıştırılamayacağından korkuyor. Geçenlerde Talat'ın, "seçim geçti artık halkımız tepkilerini yumuşatmalıdır" açıklamasını da dikkate alırsak, Halkın yükselen devrimci uyanışına karşılık eli coplu polis güçlerini artırmak işgal rejimi ve temsilcisi CTP'ye en akla yakın yol olarak görülüyor.

Bu emperyalizmin her zaman başvurduğu klasik bir taktiktir.

Geçmişte İngiliz emperyalizmi EOKA'ya karşı Türkleri özel polis güçlerine alarak Kıbrıslıyı Kıbrıslıya kırdırıp aradan sıyrılıyordu.

Şimdilerde Filistin'de Filistinli İntifadacılara karşı İsrail polisini değil Filistin polisini kullanıyorlar. Kıbrıs'ta da Kıbrıs Türk halkı içinde yükselmekte olan mücadelenin önünü kesmek için işgal ordularını değil yerli güçleri öne sürmeyi tercih ediyorlar.

Üstelik bu yerli güçlerin büyük çoğunluğu da TC kökenlilerden seçilerek Tıpkı EOKA zamanındaki gibi Türkiyeli Kıbrıslı ayırımı da gündemde tutulmaktadır.

Bunlara karşı halkımızın elinde bir tek çalışabilir alternatif var. Bu alternatif kimlikle girişlerin engellenmesi ya da başka zorlama kuralları değildir.

Bu alternatif tüm milliyetlerden Kıbrıslı emekçilerin Anti-emperyalist mücadele cephesinde birleşmektir.

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek Gazetesi Abonelik Formu

İsim-Soyisim:

Adres:

Yaş:

Öğrenim Durumu:

Meslek:

Telefon Numarası:

İstenilen Abonelik Süresi

- ☐ 13 Sayı (9,000,000 TL. / 9 YTL.)
☐ 26 Sayı (17,000,000 TL. / 17 YTL.)
☐ 52 Sayı (30,000,000 TL. / 30 YTL.)

Tarih:

Abonenin İmzası:

Sosyist Gözlem

Özdemir Göçer

Kimlikle Girişlerin Engellenmesi Çare Değildir

CTP'nin zafer günü yenilgisinin de başlangıç günü olacak demistik.

Doğrusu çokuş bizim tahminimizden de erken başladı.

Son iki haftada yaşanan olaylar dizisi CTP tabanını şoklara sokmuş durumdadır.

Çeşitli internet sitelerinde olan biteni anlamaya çalışan CTP'lilerin yazılarıyla doludur. Kimisi olayları kendince açıklamaya, kimisi özeleştiriyapmaya, kimisi yapılanlara uygun kılıf aramaya çalışıyor. Hepsinin ortak yanı ise çıplak gerçeklik karşısındaki hayretleri.

"Bu bir sessiz DEVRİMDİR!" demisti Talat.

Yakın çevresi Talat'ı "cin gibi", "çok zeki" olarak tarif eder.

Böylesine zeki bir insanın devrimin ne olduğunu bilmemesi mümkün mü?

Devrim demek iktidardaki toplumsal sınıfın, devrimci sınıf tarafından alaşağı edilmesi, eski idari düzenin tüm mekanizmalarının yerle bir edilerek yerine iktidardaki devrimci sınıfın çıkarlarını gözetmeyi ve ileri götürmeyi hedefleyen yepyeni bir yönetim mekanizmasının kurulması demektir.

Söz konusu olan proleter devrim ise kurulacak olan düzenin adı proletarya diktatörlüğüdür.

Yani proletarya ve emekçiler için demokrasi, burjuvazi için ise tüm varlığı ile yok oluş.

Talat'ın Ankara'nın kuklası olarak KKTC cumhurbaşkanı olmasının devrimci bir değişimle hiçbir alakası olmadığı daha ilk günlerden açıklıkla ortaya çıktı. Halk kitleleri Talat'ın yalan

söylediğini kendi deneyimleri ile anladılar.

Önce hava yollarındaki grevcileri çevik kuvvete coplatan rejim, ardından da bir devlet bankası olan Vakıflar bankasının CTP'li yöneticisi tarafından bankanın kâr ettiğinin ve çalışanlara kâr payı dağıtımı yapılması gerektiğinin açıklanması üzerine, kendi partilileri olan Naci Öznergisi istifaya zorladılar. Çalışanların kâr payını vermeyi reddetmekle kalmadılar, çalışanların grev hakkını da ellerinden alarak, grevi yasakladılar.

Bu mu sessiz devrim? CTP tabanı ayakta. Açıkça sermaye partisi olduğunu gizlemeyen UBP bile bize bunu yapmadı diyorlar! Hani emek en yüce değerd? Hani biz emeğin partisiydik?

CTP daha yolun başında . 5 yıllık hükümet döneminin daha ilk haftalarında kimin çıkarlarını temsil ettikleri görülmeye başladı. Bu sürenin sonuna kadar daha neler göreceğiz!!

CTP'nin ağırlıkta olduğu kitle örgütleri, başta BMBP, Talat'a verdikleri mektupta adaya kimlikle girişlerin durdurulmasını talep ediyorlar.

Erk'in CTP'nin elinde olmadığı bu ortamda CTP'nin TC hükümetinin bir politikası olan kimlikle girişi kaldırma yeteneği olmadığı gerçeği de CTP ağırlıklı örgütlerin ve tabanın bu günlerde karşı karşıya geleceği bir başka gerçeklik olacak.

Zaten Talat da Başbakan F.Sabit de kimlikle girişleri kaldırmayacaklarını söylediler bile.

Bu arada biz KSP olarak

kimlikle girişlere karşı olmadığımızı da açıkça ilan edelim.

Dünyanın her yerine, her köşesine her bireyin serbest dolaşım halkı bizim evrensel taleplerimizden biridir. Sınırsız bir dünya bizim hedefimizdir.

Sorun emperyalist soygun ve sömürü düzeninin insanları asgari geçim koşullarından bile mahrum bırakması ile ilgilidir. Aç insan çalacak. Çalmak zorundadır. Burada veya Anadolu'nun bir köşesinde. Ne fark eder?

Anlayacağınız bu kimlikle girişin kaldırılması talebi de rahatı bozulan küçük burjuvazinin işin kolayına kaçma yönteminden başka birşey değildir.

Burada asıl olan işçilerin 'kaçak' ve bedava, karın tokluğuna çalışmalarının önlenmesi, rahat geçinebilecek maaş ve sosyal haklara kavuşturulmalarıdır.

Ama şovenist küçük burjuvazi tıpkı Hitler'in II. Dünya Savaşı öncesi ekonomik bunalımından Yahudileri sorumlu tutması gibi, tüm ekonomik sıkıntı ve sosyal bozukluklardan kaçak işçileri sorumlu tutmaktadırlar.

Sorunun işgal rejimi tarafından bilinçli olarak yaratıldığını gözardı etmektedirler. Bu sorunların çözümünün ancak halkın birleşik güçlerinin işgale karşı mücadeleyi kazanmasında yattığını anlamamaktadırlar.

Mücadelenin hedefini saptıran "kimlikle girişlerin yasaklanması", adada TürkRum ırk ayrımcılığının yanına bir de Türkiyeli-Kıbrıslı ırkçılığını körüklemektedir.

İşgal rejiminin temsilcisi CTP hükümeti ise çıkış yolu olarak polis gücünü 2,000'den 3,000'e çıkarmaktan bahsediyor.

Anlaşılan CTP kaçak işçilerden çok halkın yükselen öfkesinin yatıştırılamayacağından korkuyor. Geçenlerde Talat'ın, "seçim geçti artık halkımız tepkilerini yumuşatmalıdır" açıklamasını da dikkate alırsak, Halkın yükselen devrimci uyanışına karşılık eli coplu polis güçlerini artırmak işgal rejimi ve temsilcisi CTP'ye en akla yakın yol olarak görülüyor.

Bu emperyalizmin her zaman başvurduğu klasik bir taktiktir.

Geçmişte İngiliz emperyalizmi EOKA'ya karşı Türkleri özel polis güçlerine alarak Kıbrıslıyı Kıbrıslıya kırıdırıp aradan sıyrılıyordu.

Şimdilerde Filistin'de Filistinli İntifadacılara karşı İsrail polisini değil Filistin polisini kullanıyorlar. Kıbrıs'ta da Kıbrıs Türk halkı içinde yükselmekte olan mücadelenin önünü kesmek için işgal ordularını değil yerli güçleri öne sürmeyi tercih ediyorlar.

Üstelik bu yerli güçlerin büyük çoğunluğu da TC kökenlilerden seçilerek Tıpkı EOKA zamanındaki gibi Türkiyeli Kıbrıslı ayırımı da gündemde tutulmaktadır.

Bunlara karşı halkımızın elinde bir tek çalışabilir alternatif var. Bu alternatif kimlikle girişlerin engellenmesi ya da başka zorlama kuralları değildir.

Bu alternatif tüm milliyetlerden Kıbrıslı emekçilerin Anti-emperyalist mücadele cephesinde birleşmektir.

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek
Gazetesi Abonelik Formu

İsim-Soyisim:

Adres:

Yaş:

Öğrenim Durumu:

Meslek:

Telefon Numarası:

İstenilen
Abonelik Süresi

- ☐ 13 Sayı (9,000,000 TL. / 9 YTL.)
☐ 26 Sayı (17,000,000 TL. / 17 YTL.)
☐ 52 Sayı (30,000,000 TL. / 30 YTL.)

Tarih:

Abonenin İmzası:

PARİS KOMÜNÜ

1870 yazında Fransız burjuvazisi Prusya (bugünkü Almanya) ile savaşa giriyor. 80 bin askerin oluşturduğu Fransız ordusu yenilgiden yenilgiye sürükleniyor.

Fransız burjuvazisinin Kasım ayı başında yenilgisinden dolayı Prusya hükümeti ile teslim görüşmeleri başlatması haberi Paris işçilerini ve Milli Muhafızların devrimci kesimlerini harekete geçirir. Fransa Belediye Binası devrimci işçiler tarafından ele geçirilir. İşçilerin bu baskısı karşısında Fransız Hükümeti erken seçim çağrısı yapar. Esas amacı işçileri, devrimci işçileri ve askerleri pasifleştirmek. Burjuvazi karşı saldırıya geçerek Paris Belediye Binasını ele geçirir ve bir dizi devrimci tutuklanır. 1871 Ocak ayı işçilerin devrimci eylemlerinin kabardığı bir dönem olur. Artık işçiler burjuva hükümetin Paris'i Prusyalılara teslim etmesine karşı harekete geçmiştir. Fransız burjuvazisi işçileri silahsızlandırmak için Prusya ordusu ile anlaşma yapar. Bismark ordusu Paris'e girmeye kalkışır. 1-3 Mart tarihlerinde Paris işçileri Alman ordularının Paris'e girmesine karşı isyan bayrağını çeker ve devrimci Milli Muhafızlarla "Merkez Komitesi" oluşturur. Burjuva hükümet ise yeni yasalar geçirerek borçların ödenmesi için bir dizi uygulamalara kalkışır. 18 Mart 1871 tarihinde Paris Komünü ilan edilir.

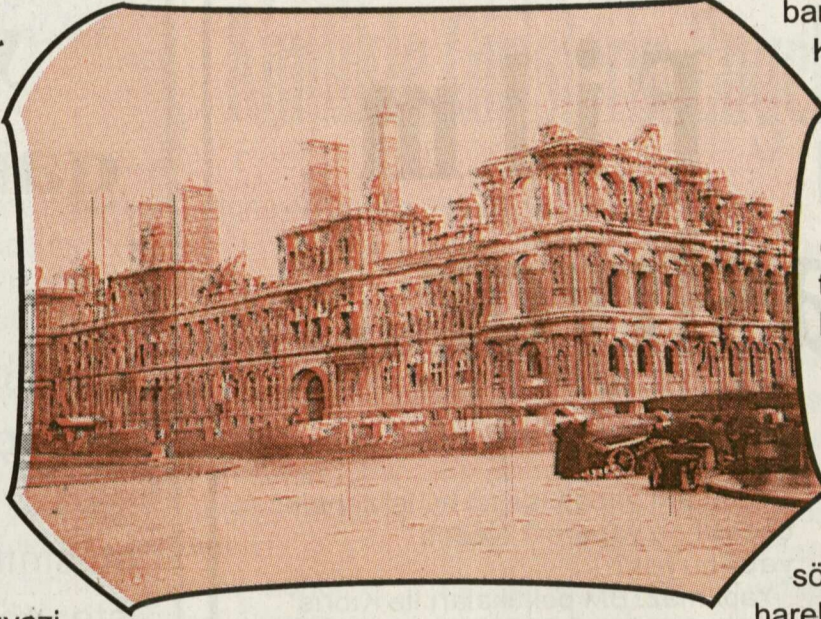
Paris işçileri artık ayağa kalkmıştır. Burjuva hükümeti orduları ile beraber Versailles'e çekilir.

Komünün aldığı ilk karar sayesinde mecburi askerlik kaldırılır ve bunun yerine gönüllü askerlik gündeme gelir. Paris'in devrimci işçileri ve Milli Muhafızlar gönüllü askerliğe koşarlar. Paris'in Alman işgaline karşı canlarını vermeye hazırdırlar. Fransız burjuvazisi bu durum karşısında Bismark ile anlaşarak savaş esirlerinin komüncülere karşı kullanılmasını talep eder. Bismark hükümeti ise 5 milyar frank karşılığında bu öneriyi kabul eder. Bir taraftan Alman orduları diğer taraftan Fransız orduları Paris'i bombardımana tutarlar. Fakat Komün Paris'i savunmasını üstlenerek çalışmalarına devam eder. Devlet ve kilise birbirinden ayrılır. Tüm kilise malları halkın malı olarak ilan edilir. Din kişisel bir inanç olarak kabul edilir.

Fransız ordusunun 11 Nisan saldırısı geri püskürtülür. İşçiler artık kendi kendini savunmaya başlar. Tüm borçlar Komün tarafından üç yıllığına ertelenir. Faizler kaldırılır. Kapatılmış tüm fabrikalar işçilerin mülkiyetine verilir. Gece mesaisi kaldırılır.

Mayıs ayına gelindiğinde barikat savaşları her bölgede devam eder. İşçiler sokak sokak Paris'i savunurlar. 21 Mayıs'ta Alman orduları Paris'in varoşlarına girer. Diğer yandan ise Versailles ordusu Paris'e girmeye başlar.

22 Mayıs ile 28 Mayıs arasında kanlı çatışmalar Paris'in her yanında devam eder. Komüncüler son merhmelere kadar

barikatlarda savaşırlar. Paris Komününün ilanı ile beraber Paris'i terk eden zenginler Paris'e geri gelmeye başlarlar. Komün yenilmiştir. Ancak burjuvazi Komüncülere karşı saldırılarını sona erdirmemiştir. Beyaz terör sınır tanımadan Komüncüleri toplayarak kurşuna dizmeye başlar. Bir haftada 40 bin işçi katledilir. Katledilmeyen işçiler ise köle olarak çalıştırılır. Burjuvazi kendine karşı duranlardan böyle intikam aldı.

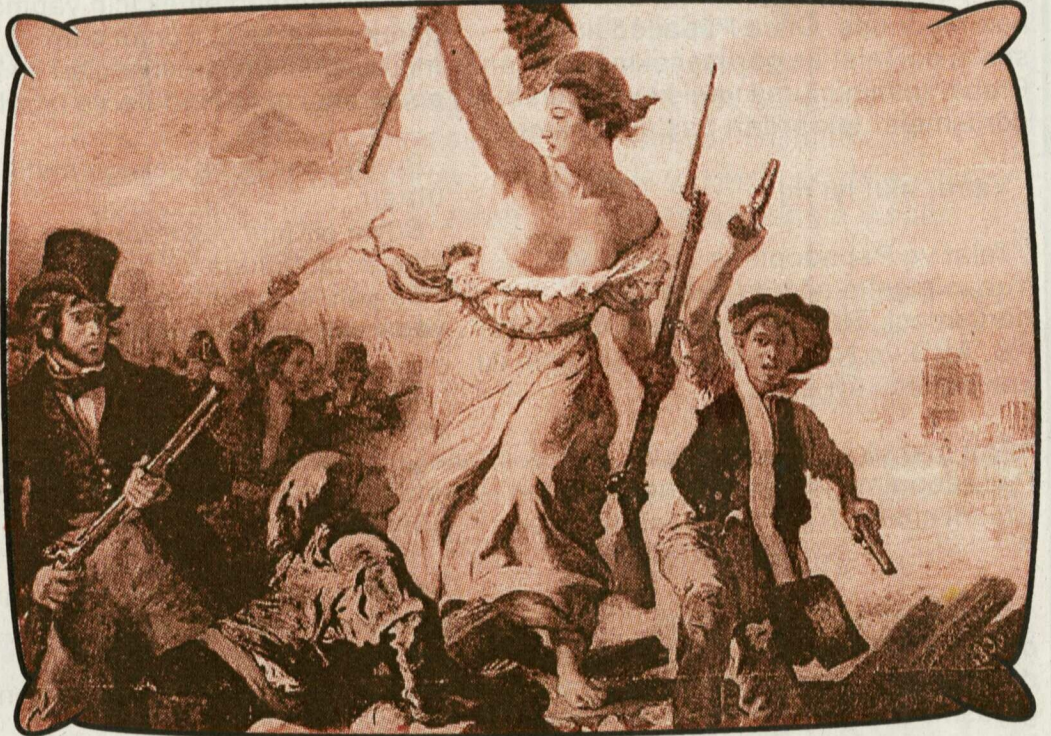
Paris Komünü için Marx şunları söylüyor: "18 Mart günü başlayan şanlı hareket insanlığı sınıflar rejiminden her kurtaracak olan büyük toplumsal devrimin

zaman için şafağıdır."

Paris Komününün sınıf karakteri ancak bu şekilde anlaşılabilir. İşçi sınıfı sömürücülere karşı savaşında ilk siyasi tecrübesini edindi. Bu bir deneme idi. Yenilgisi olsa da başarılı bir tecrübe elde edildi. İşçi sınıfı ilk kez iktidarı alarak insanın insan

tarafından sömürsünü kaldırmak için harekete geçti. Ancak Paris Komünün berrak bir programı yoktu ve alması gereken bir dizi önlemleri de almadı. Neydi bu önlemler? Hala hazırda mevcut Paris yönetiminin kurumlarını yerle bir ederek tekrardan kurmak yerine mevcut kurumları kullanmaya çalışmak, tüm bankalara komün adına el koyarak işçilerin hizmetine sunmamak. Ve Fransa'nın kır yoksulları ile ittifaka girerek onları burjuvazi ve büyük toprak ağalarının pençesinden kurtaramamak.

Paris Komününden dersler çıkaran Bolşevik Partisi Lenin önderliğinde Büyük Ekim Sosyalist Devrimini gerçekleştirerek Paris devriminin attığı ilk adımı, komünizme doğru attığı ilk adımı 3 ay süresince değil yıllarca proletaryayı iktidarda tutacak ve tüm dünyaya örnek oldu.

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALIST GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım LTD.

Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok.
ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680
Fax:0392 22 70 681

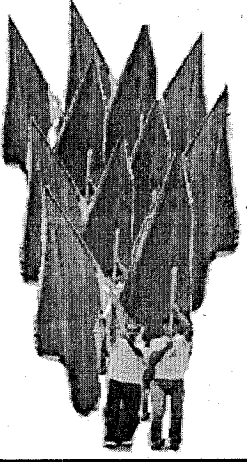
Basıldığı Yer: Toplumcu LTD.

Adres: Cengizhan Sok. No:7
K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 74 872

Http://www.KibristaSosyalistGercek.net

e-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net

ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK KIBRIS MÜCADELESİNE SEN DE KATIL! KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ SAFLARINDA YERİNİ AL!

SOSYALİST GENÇLİK

27 Mayıs Cuma 2005, Yıl: 1 Sayı 33

KSP GB Haftalık Yayın Organı

GENÇLİK GEKECEK

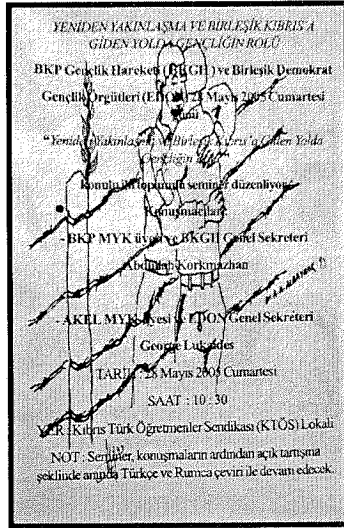
"FELLUCE'DE GERÇEKLER" SEMİNERİ

Kıbrıs Türk Tabipler Birliği ile Tıp-İş'in ortak organizasyonu ile, 25 Mayıs saat 19:00'da KTTB Konferans Salonunda Iraklı doctor Salame İsmail, Irak'taki gelişmeler üzerine bir seminer verecek.

ABD'nin Irak'ı işgali sonrasında, doktor Salame İsmail'in kendi çektiği görüntüler ve deneyimlerinin dinleyicilerle paylaşılacağı seminer, İngilizce gerçekleşecek ve Türkçe ve Rumca'ya anında tercüme yapılacaktır.

"Irak Toplumu İçin Doktorlar Birliği"nin Genel Sekteri olan Doktor Salame İsmail'in, işgalcilerin hastaneleri özelleştirmesine karşı eylemler örgütleyen ve "Felluce, Irak'taki ABD Gaddarlığı" raporu ile dünya kamuoyunun dikkatini Irak'taki emperyalist vahşete çekebilen bir kişi olarak vereceği seminere katılınması gerektiğine inanıyor, semineri düzenleyen arkadaşlara çalışmalarında başarılar diliyoruz.

BKGGH ve EDON'dan Ortak Etkinlik

BKGGH ile EDON, 28 Mayıs tarihinde KTÖS lokalinde "Yeniden Yakınlaşma ve Birleşik Kıbrıs'a Giden Yolda Gençliğin Rolü" konulu bir seminer düzenliyor.

Saat 10:30'da başlayacak olan seminere, BKGGH Genel Sekreteri Abdullah Korkmazhan ile EDON Genel Sekreteri George Lukaidas, konuşmacı olarak katılacaklar.

Seminer, konuşmaların ardından açık tartışma şeklinde devam edecek.

Bu etkinliğe tüm gençlerin katılımı gerektiğini düşünüyor, etkinliği organize eden arkadaşlara tebriklerimizi iletiyoruz.

Kıvılcım

G8'LER VE YENİDEN YAKINLAŞMA

28 Mayıs Cumartesi günü, KTÖS lokalinde "Yeniden Yakınlaşma ve Birleşik Kıbrıs'a Giden Yolda Gençliğin Rolü" konulu bir panel yapılacaktır.

Paneli düzenleyen partiler ise, BKP ve EDON...

BKP ve EDON'un bu tür etkinliklerine alıştık.

Güzel bir tartışma ortamı olabileceği verimli bir etkinlik olabileceği kanısındayız.

Bizler de elimizden geldiği oranda bu etkinliğe katkı koymak istiyoruz. İstiyoruz istemesine ama, aklımıza takılan bazı soru işaretlerine de yanıt bulma taraftarıyız.

Bunlardan birincisi, BKP ve EDON'un (ve tüm diğer sol partilerimizin) "Yeniden Yakınlaşma"dan ve Birleşik Kıbrıs'a giden yoldan ne anladıklarıdır.

İki halkın yeniden yakınlaşması sloganı, içi doldurulması gereken ve "nasıl" sorusuna yanıtının bulunması lazım gelen bir slogan olmalıdır.

İki halk nasıl yeniden yakınlaşabilir? Kapılar açıldıktan sonra, halklar arasında herhangi bir sorunun yaşanmaması olması, iki toplumun

yeniden yakınlaştığına bir işaret midir?

Yoksa referandumda güney Kıbrıs'ın "hayır" oyu vermesi, iki halkın birbirinden uzaklaşmasının bir göstergesi midir?

Nedir bu işin aslı astarı?

Annan Planı ve türevleri üzerinden şekillenen stratejik hatta yürütülen faaliyetler, iki halkın yeniden yakınlaşmasına ne kadar katkıda bulunabilir?

Bu tür siyasetlerin halkı ve ülkeyi birleştirici değil, bölücü siyasetler olduğu,

Çünkü bu tür siyasetlerin emperyalistlerin çıkarları temelinde şekillendiği ve emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda halkı örgütlemenin, her fırsatta birbirini yemek için hazırda bekleyen emperyalistlerin ekmeğine yağ sürdüğü, bu yağın da halkların birbirine düşürülüp, kırıdırılması ile sonuçlandığı gün gibi ortadayken, yeniden yakınlaşmak ve de ülkeyi yeniden birleştirmek için bu siyasi stratejiden vazgeçmek gerekmiyor mu?

Ortak vatana ulaşabilmenin temel koşulu, emperyalistlerin eskaza

çıkartılmasının uyumuşması ve Annan Planı ve benzerleri üzerinden bu hedefe ulaşma öngörüsüzlüğü olarak belirlendiği sürece,

Emek eksenli, anti-emperyalist temelli bir ortak mücadele örülmeksizin bu siyasetin bölücülüğe ve milliyetçiliğe meydanı boş bırakacağı açık değil mi?

Sol retorikleriyle, sağa hizmet etmek, adayı ve halkı nasıl birleştirecek, buna akıl erdirmek mümkün değil.

Eminiz ki EDON'lu ve BKP'li arkadaşlarımız, 6 Temmuz'da G8 ülkelerinin İskoçya'da toplanacaklarından haberdardır.

Bu tür toplantılarda, dünyanın dört bir yanından gelen eylemcilerin (içlerinde her türden grup vardır) bu emperyalist ülkeleri protesto ettikleri de bilinen bir durumdur.

28 Mayıs'ta "Yeniden Yakınlaşma ve Birleşik Kıbrıs" a dair seminer veren arkadaşlarımız, G8'lerin bu toplantısına karşı ne diyorlar?

G8 ülkelerinin her yıl 40 milyon insanın kanına girdiği göz önünde bulundurulduğunda, ve bu ülkelerin büyük bir çoğunluğunun AB üyesi

ülkeler olduğu düşünüldüğünde, bu ülkelerin Kıbrıs'taki egemenliklerinin yok edilmesine karşı bu arkadaşlarımız ne yapmayı öneriyorlar?

Hala daha Annan Planı temelinde çözüm mü?

Hala daha emperyalizmin Kıbrıs sorununu çözmesini beklemek mi?

Yoksa, AB de dahil olmak üzere, tüm emperyalist güç odaklarının Kıbrıs'taki egemenliklerine son vermek için anti-emperyalist cepheyi örgütlemeye işini omuzlamak mı?

Emperyalistin iyisi kötüsü olmaz.

Emperyalistin kana susamış- insancılı olmaz.

Emperyalist, emperyalisttir ve onun doğasında sömür, baskı, vahşet ve barbarlık vardır.

Umarız arkadaşlarımız, bu gerçeğin farkına varabilirler ve AB de dahil olmak üzere, tüm emperyalistlerin egemenliğini Kıbrıs'ta ortadan kaldırmayı, emperyalist zinciri Kıbrıs'ta kırmayı kendilerine bir hedef olarak koyarlar.

Aksi halde, her yıl 40 milyon insanın kanına girenlere yardımcı olacaktır.

Soru

TC'nin 19 Mayıs Gençlik Bayramı neden Kıbrıs'ta da kutlanıyor?

Polemik

BKP'li genç arkadaşlarımız, başladıkları siyasî eğitim çalışmalarına bizleri de davet etseler, konuları birlikte tartışsak, güzel olmaz mı?

Üniversite Günlüğü

DAÜ'deki okul servisleri paralı! Tonla parayı okula döken öğrencinin, okul araçlarından ücretsiz yararlanması, en doğal hakkı olsa gerek!

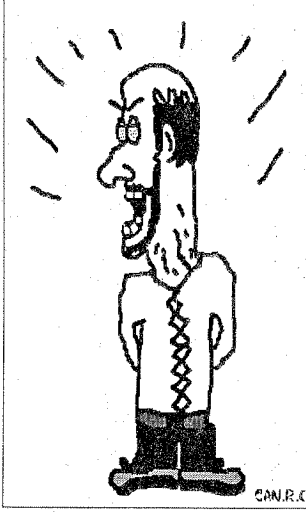
ŞİİR KÜPÜ

CTP kongresinde Ferdi abim, farklı olanların ortaklaşmasına değindi. TMT'ci Denктаş ile barışçı Talat'ın barış, demokrasi, çözüm konusunda omuz omuza verdiğini, CTP'nin Türkiye'deki solla farklılaşırken, iş çevreleriyle ortaklaştığını gururla söyledi. Bunlar hep doğru tespitler! Ama sizin işçi sınıfının çıkarlarıyla burjuvazinin çıkarlarını ortaklaştırma çabalarınız yenilmeye mahkumdur! Diyalektik bilmiyorsanız gidin Sabo size öğretsin!

Denктаş nerelerde, ne yapıyor göreniniz var mı? "Emekliliğin" tadını mı çıkarıyor, yoksa siyaset arenasına gümbedek düşmeye mi hazırlanıyor?

Fener şampuan, aman pardon şampiyon! Millet geçim derdini unuttu, sokaklarda sevinçten havaya sekiyor. Başka ülkenin takımına bu fanatizmin anlamı nedir? Madem öyle, bende Mozambik liginden bir takım bulacam, o şampiyon olunca Sarayönü'nde tek kişilik timsah yürüyüşü yapacam! Deli mi edeceksiniz be beni!

Sınavlar geldi! Ey hocalar, öğrencilere çok zor sorular sorup milletin beynini tavana vurdurmayın! Zor soran hoca, iyi hoca değildir her zaman! Öğretebildiğinizi sorun! Sınav haftası öğrencilere pimi çekilmiş bomba gibi geliyorlar! Her an patlayabilirler! Germeyin insanları bu kadar! El insaf! (Be öğrenciler, bakın hocalara da kızdık, siz de oturun iki satır çalışın da, rezil olmayalım eğitim alemine, e mi?!)

"Bugünkü kapitalizmi belirleyen temel özellik, büyük girişimcilerin tekelci birliklerinin egemenliğidir"
Lenin

Politik Ekonomi Ders Notları

Ders No: 36

SSCB'DE SOSYALİZMİN ZAFERİ

1. Kapitalizmden sosyalizme geçiş döneminin sonucunda, SSCB'de bütün iktisat dallarında kapitalist unsurlar tasfiye edildi ve sosyalist sistem halk iktisadının tek sistemi oldu. Sosyalist toplumun ekonomik temeli yaratıldı. Sosyalizmin zaferi, ifadesini ve yasal belirlemesini SSCB Anayasası'nda dünyanın en demokratik anayasasında- buldu.
2. Sosyalizm, üretim araçları üzerindeki iki biçimiyle devlet mülkiyeti(halk mülkiyeti) ev kooperatıf sel-kollektif iktisadi mülkiyeti-toplumsal mülkiyete dayanan bir toplum düzeni, insanın insan tarafından sömürsünün olmadığı, üretimin sürekli olarak yükselmesi yoluyla emekçilerin büyüyen gereksinimlerini mümkün olduğunca tam olarak tatmin etmek amacıyla halk iktisadının planlı olarak geliştirildiği ve yapılan işe göre dağılım ilkesinin gerçekleştirildiği bir toplum düzenidir.
3. Sosyalist toplum iki dost sınıftan işçi sınıfı ve köylülükten- ve

bütün kökleriyle işçi sınıfına ve köylülüğe bağlı olan aydınlardan oluşur. Sosyalizmin zaferi, emekçilerin maddi ve kültürel durumlarının temelden iyileştirilmesine, kentle kır arasındaki, kafa emeğiyle kol emeği arasındaki zıtlığın ortadan kaldırılmasına, uluslar arasındaki eşitsizliğin ortadan kaldırılmasına ve yeni, sosyalist ulusların oluşmasına yol açtı.

4. Sosyalizmin zaferi ile birlikte, SSCB, sosyalizmden komünizme tedricen geçiş aşamasına girdi. Sosyalist toplum düzeninin üstünlüğü sayesinde, SSCB, Büyük Anavatan Savaşı'nda iktisadi ve askeri zafer kazandı. Savaşın sonra, Sovyetler Birliği, en kısa zamanda halk iktisadını yeniden inşa etti ve yeni ve güçlü bir iktisadi yükselişe ulaştı ve komünizme doğru yoluna başarıyla devam etti. SSCB'de sosyalizmin zaferi, dünya çapında tarihsel bir öneme sahiptir ve sosyalizmin kapitalizme karşı üstünlüğünü pratikte kanıtladı.

Kaynak: SSCB Ekonomi Enstitüsü Bilimler Akademisi
POLİTİK EKONOMİ Ders Kitabı Cilt: I-II

Künye: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi yayın organıdır. Ücretsiz olarak, Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi eki olarak ve elden dağıtılır.